

Pakiety lekcji

02 MOJA KUCHNIA

hearLIFE

Informacje na temat schematów lekcji

Schemat lekcji

Poziom 1, Poziom 2, Poziom 3

1. Przedmioty w kuchni

Notatki terapeuty, materiały

2. Piernikowe ludziki

Notatki terapeuty, materiały

3. Robimy czapkę kucharza

Notatki terapeuty, materiały

4. Co robi kucharz?

Notatki terapeuty, materiały

Chcielibyśmy, aby te zestawy lekcyjne pomogły jak największej liczbie osób, zatem tematyczne pakiety lekcji można dowolnie udostępniać do zastosowań zgodnych z ich przeznaczeniem. Jednakże firma MED-EL zachowuje wszelkie prawa do niniejszych materiałów, w związku z czym zabronione jest wprowadzanie w nich zmian oraz wykorzystywanie ich do celów komercyjnych.

Informacje na temat schematów lekcji

wskazuje cele słuchowe

wskazuje cele dla języka mówionego

wskazuje cele poznawcze oraz odnoszące się do teorii umysłu

Jak wybrać poziom?

			
Poziom 1	Dziecko uczy się słuchać i zwracać uwagę na <i>1 element</i> informacji. Język mówiony jest prezentowany dziecku w prostych, krótkich zdaniach z wykorzystaniem technik akcentowania akustycznego, aby ułatwić dziecku zwrócenie uwagi na nową informację.	Dziecko używające <i>pojedynczych słów</i> , posiada zasób słownictwa liczący do 200 wyrazów i może zacząć łączenie słów w kombinacje dwuwyrazowe.	"Poznanie" odnosi się do sposobu, w jaki się uczymy oraz zdobywamy wiedzę i zrozumienie naszego świata. "Teoria umysłu" (<i>ToM</i>) odnosi się do umiejętności myślenia, którą rozwijamy z upływem czasu, w celu objaśnienia i przewidywania zachowań własnych oraz innych osób. Niektóre umiejętności poznawcze i odnoszące się do teorii umysłu mają charakter rozwojowy; rozwijają się w miarę jak dziecko rośnie. Jednakże zależność między wieloma umiejętnościami poznawczymi, z zakresu teorii umysłu oraz językowymi jest skomplikowana. W początkowych latach życia dziecka każda z tych umiejętności w zmieniającym się stopniu wywiera wpływ na pozostałe. Starsze dziecko pracujące na poziomie 1 może już dysponować bardziej zaawansowanymi umiejętnościami poznawczymi oraz z zakresu teorii umysłu i wymaga lepszych umiejętności językowych do wyrażenia siebie. Odwrotnie, młodsze dziecko pracujące na poziomie 3 może być pod względem rozwojowym niegotowe do sprostania niektórym celom z zakresu teorii umysłu.
Poziom 2	Dziecko uczy się słuchać i zwracać uwagę na <i>2 elementy</i> informacji. Język mówiony jest prezentowany dziecku w dłuższych zdaniach z wykorzystaniem technik akcentowania akustycznego, aby zachęcić dziecko do zwrócenia uwagi na wszystkie informacje w zdaniu.	Dziecko tworzy <i>kombinacje 2 do 3 słów</i> , posiada zasób słownictwa liczący 200 do 2000 wyrazów i zaczyna używać niektórych znaczników gramatycznych.	
Poziom 3	Dziecko uczy się słuchać i zwracać uwagę na <i>3 elementy</i> informacji. Język mówiony jest prezentowany dziecku w zróżnicowanych, złożonych zdaniach z wykorzystaniem technik akcentowania akustycznego, dla zachęcenia dziecka do zwrócenia uwagi na elementy gramatyczne w zdaniu.	Dziecko tworzy <i>kombinacje 4 do 5 słów</i> , posiada zasób słownictwa liczący ponad 2000 wyrazów i używa wielu różnych znaczników gramatycznych.	

Temat: poziom

Tematy są prezentowane jako zagadnienia makro (szerokie tematy ogólne, np.: Zwierzęta), za którymi idzie powiązane z nim zagadnienie mikro (wąski podtemat), co pomaga dziecku w budowaniu skojarzeń pomiędzy słowami, a tym samym ułatwia zapamiętywanie słownictwa.

Dokumentuje reakcję dziecka: rozpoznawanie lub naśladowanie

Każdy schemat lekcji składa się z 4 działań

Każde działanie obejmuje materiały, które należy pobrać i wydrukować, a w formie elektronicznej zapisać w komputerze lub tablecie.

Materiały łatwo zidentyfikować po nazwie:

Temat Poziom (L) Działanie (A)

Np.: Zwierzęta L1 L2 A2

= materiały, które są potrzebne do lekcji na temat zwierząt na poziomie 1 i poziomie 2, dla działania 2

MÓJ DOM: POZIOM1 SCHEMAT LEKCJI

MED⁹EL

Data:

Nazwisko i imię: Wiek: Wiek słuchowy:

DZIAŁANIE	CELE						
6 głosek:	ucho lewe	a	u	i	sz	s	m
	ucho prawe	a	u	i	sz	s	m

			
BUDUJEMY DOM MATERIAŁY • Mój dom L1 L2 L3 A1	• Dziecko identyfikuje 1 obiekt: • części domu • Rozumie niektóre przyimki: z przodu/z tyłu	• Oznacza części domu • Używa czasowników: ciąć/kleić/zaginać	• Rozumie, że ludzie widzą różne rzeczy patrząc pod różnym kątem
KTO JEST W DOMU? MATERIAŁY • Mój dom L1 L2 L3 A2	• Dziecko zwraca uwagę na 1 obiekt: • osobę • miejsce • czasownik	• Powtarza lub oznacza 1 słowo: • osobę • miejsce • czasownik	• Rozumie "to/takie samo" i "nie to/nie takie samo"
GDZIE TO PASUJE? MATERIAŁY • Mój dom L1 L2 L3 A3	• Dziecko identyfikuje 1 obiekt: • przedmiot • miejsce	• Utrwala słownictwo w ramach jednej kategorii: rzeczy w domu/miejsca w domu.	• Rozumie związek między przedmiotem i miejscem.
MÓJ DOM MATERIAŁY • Mój dom L1 L2 L3 A4	• Dziecko zwraca uwagę na czasowniki: ciąć, zaginać, trzymać, naciskać, liczyć • Dziecko zwraca uwagę na książeczkę.	• Próbuje powtarzać jedno słowo z każdej strony.	• Przyłącza się do rozmowy o jego domu.

Temat: poziom

Nazwa działania

Co terapeuta powinien zrobić przed lekcją?

Kolejne kroki działania

Cel ze schematu lekcji: przykład umiejętności

Kluczowa strategia słuchowa lub technika użyta w celu pomocy dziecku w osiągnięciu celu.

MÓJ DOM: POZIOM 1 NOTATKI TERAPEUTY

MED^oEL

DZIAŁANIE

1. Budujemy dom

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj wszystkie materiały na niezbyt grubym papierze.

Masz zamiar zrobić dom wykorzystując kartonowe pudełko.

1. Wytnij okna, zasłony, drzwi i komin. (Zachęcaj dziecko do pomocy, gdzie to jest możliwe.)
2. Przyjrzyj się pudełku i zdecyduj, z której strony będzie przód domu.
3. Zdecyduj, czy z przodu domu będą drzwi żółte czy niebieskie i przyklej je.
4. Przyklej drugie drzwi z tyłu.
5. Przy pomocy noża introligatorskiego przetnij papier z trzech stron wokół drzwi, aby mogły się otwierać.
6. Przyklej z każdej strony okno.
7. Przy pomocy noża introligatorskiego przetnij karton pośrodku każdego okna oraz wzdłuż górnej i dolnej krawędzi, aby można było je otwierać.
8. Przyklej zasłony wewnątrz pudełka u góry każdego otworu okiennego.
9. Zmontuj komin wykonując zagięcia w kolejności 1, 2, 3 i sklej podstawę.
10. Przyklej komin do górnej strony pudełka.

MATERIAŁY

- Pudełko kartonowe
- Mój dom L1 L2 L3 A1
- Klej i nożyczki
- Nóż introligatorski

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko identyfikuje 1 obiekt: części domu: drzwi, okno, zasłonę, komin.
- Rozumie niektóre przyimki: z przodu/z tyłu.

KLUCZOWE STRATEGIE

MÓW, MÓW, MÓW: Mów o częściach domu w trakcie wspólnego wycinania ich i ponownie podczas decydowania, którą część zrobicie najpierw, a następnie znów w trakcie przyklejania ich i na koniec jeszcze raz, gdy będziecie podziwiać gotowy dom.

AKCENTOWANIE AKUSTYCZNE: Podczas mówienia staraj się wyróżnić jeden element informacji dla dziecka na poziomie 1. Wypowiedz ten element informacji nieco głośniejsze lub zrób pauzę przed mówieniem. *Hmm... Moglibyśmy umieścić te niebieskie drzwi ... z przodu.* (obróć pudełko) *Albo może moglibyśmy umieścić te niebieskie drzwi ... z tyłu.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko używa czasowników: ciąć/kleić/zaginać.
- Oznacza części domu, np.: drzwi, okno, zasłona, komin.

KLUCZOWE STRATEGIE

MYŚLENIE O TYM SAMYM MIEJSCU: Zachęcając dziecko, by przyłączyło się do budowy domu, dodaj do czasowników akcentowanie akustyczne, umieszczając w miarę możliwości czasownik w końcowej pozycji zdania, aby dziecko na poziomie 1 miało jak najlepsze możliwości zwrócenia uwagi na czasownik, próbowania i powtarzania go. *Właśnie tu, po tej linii musisz przeciąć. Posmaruj klejem, żeby przykleić.*

UŻYWAJ ALTERNATYW: Używanie słownictwa dotyczącego części domu w pytaniach wyboru dostarcza dziecku model słownictwa na chwilę przed tym, zanim dziecko spróbuje go używać. To łatwiejszy sposób niż próba przypomnienia sobie nieznanego słownictwa. *Zrobimy teraz okno czy drzwi?*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko rozumie, że ludzie widzą różne rzeczy patrząc pod różnym kątem.

KLUCZOWA STRATEGIA

SABOTAŻ: Ustaw pudełko w taki sposób, żeby rodzic/opiekun dziecka nie mógł zobaczyć, jaki element przyklejasz. Zachęć rodzica/opiekuna do skomentowania faktu, że nie widzi, co przyklejasz. To pomoże dziecku nauczyć się, że nie każdy ma dostęp do tych samych informacji. *O, nie widzę okna. Chcę zobaczyć okno. Czy możesz pokazać mi okno? Obróć pudełko tak, żebym mogła zobaczyć okno.*

Data:

Nazwisko i imię: Wiek: Wiek słuchowy:

DZIAŁANIE	CELE						
6 głosek:	ucho lewe	a	u	i	sz	s	m
	ucho prawe	a	u	i	sz	s	m

			
PRZEDMIOTY W KUCHNI MATERIAŁY • Moja kuchnia L1 A1	• Dziecko identyfikuje 1 obiekt: • Przedmioty używane w kuchni	• Dziecko oznacza przedmioty znajdujące się w kuchni. • Używa niektórych czasowników: ciąć, pić, jeść.	• Dziecko rozumie pojęcie 'takie same'.
PIERNIKOWE LUDZIKI MATERIAŁY • Moja kuchnia L1 L2 L3 A2	• Dziecko zwraca uwagę na książeczkę. • Identyfikuje pojęcia chłopiec/dziewczynka.	• Dziecko powtarza 1-2 wyrazy z podanego tekstu.	• Dziecko angażuje się w wymyśloną zabawę.
ROBIMY CZAPKĘ KUCHARZA MATERIAŁY • Moja kuchnia L1 L2 L3 A3	• Dziecko wykonuje polecenia w kontekście.	• Dziecko używa niektórych czasowników: ciąć/składać/nakładać/zdejmować.	• Dziecko angażuje się w granie ról.
CO ROBI KUCHARZ? MATERIAŁY • Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 cięcie • Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 mycie • Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 czapki • Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 jedzenie • Moja kuchnia L1 A4 czasowniki	• Dziecko zwraca uwagę na czasowniki: kroić, myć. • Zwraca uwagę na 1 obiekt: jedzenie.	• Dziecko mówi jeden czasownik. • Nazywa 1 rodzaj jedzenia.	• Dziecko rozumie, że ludzie widzą różne rzeczy w zależności od tego, skąd patrzą.

Data:

Nazwisko i imię: Wiek: Wiek słuchowy:

DZIAŁANIE	CELE						
6 głosek:	ucho lewe	a	u	i	sz	s	m
	ucho prawe	a	u	i	sz	s	m

			
PRZEDMIOTY W KUCHNI MATERIAŁY - Moja kuchnia L2 L3 A1 - Moja kuchnia L2 L3 A1 guziki	- Dziecko identyfikuje 2 obiekty: - Przedmioty używane w kuchni	- Dziecko oznacza przedmioty znajdujące się w kuchni. - Używa niektórych czasowników: ciąć, pić, jeść.	Dziecko rozumie, że ludzie mają ulubione kolory.
PIERNIKOWE LUDZIKI MATERIAŁY Moja kuchnia L1 L2 L3 A2	- Dziecko znajduje numery. - Zwraca uwagę na książeczkę.	Dziecko powtarza 2-3 wyrazy z podanego tekstu.	Dziecko angażuje się w wymyśloną zabawę.
ROBIMY CZAPKĘ KUCHARZA MATERIAŁY Moja kuchnia L1 L2 L3 A3	Dziecko wykonuje proste polecenia.	- Dziecko łączy czasownik + papier. - Używa przyimków: na, wzdłuż, razem.	Dziecko używa języka grając role.
CO ROBI KUCHARZ? MATERIAŁY - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 cięcie - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 mycie - Moja kuchnia L2 L3 A4 gotowanie - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 czapki - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 jedzenie - Moja kuchnia L2 L3 A4 czasowniki	Dziecko identyfikuje 2 obiekty: czasownik + jedzenie.	Dziecko mówi czasownik + jedzenie.	Dziecko rozumie, że ludzie widzą różne rzeczy w zależności od tego, skąd patrzą.

Data:

Nazwisko i imię: Wiek: Wiek słuchowy:

DZIAŁANIE	CELE						
6 głosek:	ucho lewe	a	u	i	sz	s	m
	ucho prawe	a	u	i	sz	s	m

			
PRZEDMIOTY W KUCHNI MATERIAŁY - Moja kuchnia L2 L3 A1 - Moja kuchnia L2 L3 A1 guziki	- Dziecko identyfikuje przedmioty na podstawie opisu ich funkcji. - Rozumie pojęcie rzędu i słowa oznaczające usytuowanie: na górze/na dole/drugi/środkowy.	- Dziecko oznacza przedmioty znajdujące się w kuchni. - Formułuje opis przedmiotu przy pomocy jego funkcji.	Dziecko używa czasowników określających stan umysłu: myśleć, zgadywać, pamiętać.
PIERNIKOWE LUDZIKI MATERIAŁY Moja kuchnia L1 L2 L3 A2	Dziecko rozumie słowa oznaczające kolejność: przed/po.	Dziecko powtarza 4-5 słów z tekstu.	Dziecko mówi o rzeczach prawdziwych w opozycji do udawanych.
ROBIMY CZAPKĘ KUCHARZA MATERIAŁY Moja kuchnia L1 L2 L3 A3	Dziecko wykonuje złożone polecenia.	Dziecko instruuje innych używając złożonych fraz czasownikowych.	Przy graniu ról dziecko używa języka w sposób twórczy.
CO ROBI KUCHARZ? MATERIAŁY - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 cięcie - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 mycie - Moja kuchnia L2 L3 A4 gotowanie - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 czapki - Moja kuchnia L1 L2 L3 A4 jedzenie - Moja kuchnia L2 L3 A4 czasowniki - Moja kuchnia L3 A4 ludzie	Dziecko identyfikuje 3 obiekty: osobę + czasownik + przedmiot.	- Dziecko wypowiada kombinację: osoba + czasownik + przedmiot. - Używa czasownika modalnego: musieć.	Dziecko przewiduje i mówi o tym, co ludzie mogą lub czego nie mogą zobaczyć.

DZIAŁANIE

1. Przedmioty w kuchni

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj w dwóch egzemplarzach arkusz L1 A1.

Masz zamiar grać w dobieranie obrazków parami.

1. Razem z dzieckiem potnij jeden arkusz z przedmiotami kuchennymi na karty.
2. Omów każdy z przedmiotów podczas wycinania.
3. Ułóż karty w stos, potasuj i połóż je na stole obrazkami w dół.
4. Drugi arkusz z przedmiotami kuchennymi połóż na środku stołu.
5. Podnieś jedną kartę, nie pokazuj obrazka i opowiedz, co na nim jest.
6. Zachęć dziecko (oraz rodzica/opiekuna) do wyszukania tego przedmiotu na arkuszu.
7. Połóż kartę na obrazku z odszukanym przedmiotem.
8. Niech każdy kolejno pobiera kartę i opowiada o obrazku.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 A1
- Nożyczki

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko identyfikuje 1 obiekt: przedmioty używane w kuchni, np. miskę, kubek, widelec.

KLUCZOWE STRATEGIE

AKCENTOWANIE AKUSTYCZNE: Niech dla dziecka na poziomie 1 wyróżniony będzie jeden element informacji, ale unikaj wypowiadania na raz tylko jednego słowa. Dzieci uczą się słuchać najpierw zwracając uwagę na ostatnie słowo, które słyszą, ale nam zależy na tym, żeby słyszały słowo w kontekście. Zatem nowe słowa należy umieszczać na końcu krótkiego zdania. *Mam tu kubek. To jest widelec. To jest miska.*

KANAPKA SŁUCHOWA: Powiedz krótkie zdanie lub frazę i poczekaj na odpowiedź dziecka. Powtórz, a potem poczekaj i zaproponuj dziecku szybkie zerknięcie na kartę, następnie powtórz zdanie jeszcze raz i zachęć dziecko do znalezienia pasującego obrazka.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko używa czasowników: ciąć/kleić/zaginać.
- Oznacza części domu, np.: drzwi, okno, zastona, komin.

KLUCZOWE STRATEGIE

CZEKAJ, CZEKAJ I POCZEKAJ JESZCZE TROCHĘ: Gdy dziecko zrozumie zasadę, że na każdego przychodzi kolej mówienia o karcie, podaj mu stos kart i poczekaj, aż spróbuje mówić o swoim obrazku.

MÓJ GŁOS MA ZNACZENIE: Wokalizacja dziecka może być na tym etapie niezbyt wyraźna, ale przez potwierdzenie zamierzonego znaczenia można pomóc dziecku w poznaniu siły jego słów. Zgadnij (lub podejrzuj kartę), a potem podaj dokładniejszy model, pomagając dziecku w rozwijaniu u niego słuchowego sprzężenia zwrotnego. *O, wydaje mi się, że powiedziałeś kubek. Masz kubek. Musimy znaleźć kubek. Mamo, czy możesz pomóc nam szukać kubka?*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko rozumie pojęcie 'takie same'.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Kładąc każdą kolejną kartę na pasującym do niej obrazku akcentuj wyrażenie 'takie same'. Dla dziecka we wczesnej fazie poziomu 1 umieszczaj to wyrażenie na końcu zdania. *Tak, one są takie same.* Gdy dziecko na poziomie 1 będzie już bardziej przyzwyczajone do słuchania, wyrażenie 'takie same' będzie można umieszczać w środku zdania. *To są takie same kubki.* Ten etap pomaga dziecku na poziomie 1 rozwijać umiejętności potrzebne później w słuchaniu na poziomie 2.

DZIAŁANIE

1. Przedmioty w kuchni

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj 2 egzemplarze arkusza L2 L3 A1 oraz guziki na niezbyt grubym papierze.
Wytnij guziki i podziel na stosy w tym samym kolorze.

Masz zamiar grać w "Kto pierwszy ten lepszy".

1. Każdy z graczy wybiera sobie stos guzików, które będą jego znacznikami.
2. Razem z dzieckiem potnij jeden arkusz z przedmiotami kuchennymi na karty.
3. Omów każdy z przedmiotów podczas wycinania.
4. Ułóż karty w stos, potasuj i połóż je na stole obrazkami w dół.
5. Drugi arkusz z przedmiotami kuchennymi połóż na środku stołu.
6. W tej rundzie ty opowiadasz. Pozostali gracze szukają. Gracz opowiadający pobiera dwie karty z przedmiotami kuchennymi i nie pokazuje ich.
7. Gracze szukający pobierają po dwa guziki i są gotowi do znalezienia przedmiotów w kuchni.
8. Gracz opowiadający mówi: "Znajdźcie i"
9. Gracze szukający ścigają się, kto pierwszy ułoży swoje guziki na obrazkach.
10. Rola opowiadającego przechodzi kolejno na każdego z graczy.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L2 L3 A1
- Moja kuchnia L2 L3 A1 guziki
- Nożyczki

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko identyfikuje 2 obiekt: przedmioty używane w kuchni, np. miskę i kubek.

KLUCZOWE STRATEGIE

AKCENTOWANIE AKUSTYCZNE: Może to być trudne dla dziecka dopiero rozpoczynającego słuchanie 2 obiektów, ponieważ gra może zawierać nowe słownictwo. Zapoznaj wstępnie dziecko ze słownictwem używając akcentowania akustycznego przy wycinaniu kart. Dziecku będzie najłatwiej zapamiętać ostatni obiekt, jaki usłyszysz, dlatego pierwszy należy podać trochę głośniejszym i wolniej, zwracając na niego uwagę dziecka.

KANAPKA SŁUCHOWA: Być może dziecko będzie w stanie przypomnieć sobie tylko jeden obiekt. Zachęć je do trzymania obu guzików aż przypomni sobie obydwa. Powtórz ponownie 2 obiekty, a potem zaproponuj dziecku szybkie zerknięcie na kartę z niezapamiętanym obiektem. Podaj jeszcze raz obydwa obiekty tylko słowami i zachęć dziecko do położenia guzików.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko oznacza przedmioty znajdujące się w kuchni, np.: miskę i kubek.
- Używa niektórych czasowników: ciąć, pić, jeść.

KLUCZOWE STRATEGIE

CZKAJ, CZKAJ I POCZKAJ JESZCZE TROCHĘ: Gdy dziecko zrozumie zasadę, że na każdego przychodzi kolej mówienia o kartach, podaj mu stos kart, przypomnij mu, żeby wzięło 2 karty i poczekaj aż spróbuje mówić o swoich obrazkach.

ROZSZERZANIE I ROZBUDOWYWANIE: Powtórz wypowiedź dziecka w prawidłowej formie gramatycznej przez dodanie słów opuszczonych przez dziecko. *Szybko mamo, musimy znaleźć... miskę i kubek.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko rozumie, że ludzie mają ulubione kolory.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Rozumienie, że ludzie lubią różne rzeczy jest pojęciem z dziedziny teorii umysłu. Wybierając guziki opowiedz o swoim ulubionym kolorze i spytaj pozostałe osoby o ich ulubione kolory. Modeluj prawidłowy język wypowiedzi dla sytuacji, w której nie dostaniesz swojego ulubionego koloru. *Och, uwielbiam kolor żółty, ale tym razem ty go masz. Może dostanę go następnym razem.*

DZIAŁANIE

1. Przedmioty w kuchni

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj 2 egzemplarze arkusza L2 L3 A1 oraz guziki na niezbyt grubym papierze.
Wytnij guziki i podziel na stosy w tym samym kolorze.

Masz zamiar grać w "Kto pierwszy ten lepszy".

1. Każdy z graczy wybiera sobie stos guzików, które będą jego znacznikami.
2. Razem z dzieckiem potnij jeden arkusz z przedmiotami kuchennymi na karty.
3. Omów każdy z przedmiotów podczas wycinania.
4. Ułóż karty w stos, potasuj i połóż je na stole obrazkami w dół.
5. Drugi arkusz z przedmiotami kuchennymi połóż na środku stołu.
6. W tej rundzie ty opowiadasz. Pozostali gracze szukają. Gracz opowiadający pobiera dwie karty z przedmiotami kuchennymi i nie pokazuje ich.
7. Gracze szukający pobierają po guziku i są gotowi do znalezienia przedmiotu w kuchni.
8. Gracz opowiadający opisuje przedmiot, mówiąc o jego funkcji.
9. Gracze szukający ścigają się, kto pierwszy położy swój guzik na odpowiednim obrazku.
10. Rola opowiadającego przechodzi kolejno na każdego z graczy.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L2 L3 A1
- Moja kuchnia L2 L3 A1 guziki
- Nożyczki

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko identyfikuje przedmioty na podstawie opisu ich funkcji, np.: Możesz tego używać do jedzenia i do mieszania.
- Rozumie pojęcie rzędu i słowa oznaczające usytuowanie: na górze/na dole/drugi/środkowy/po lewej/po prawej stronie.

KLUCZOWE STRATEGIE

MÓW, MÓW, MÓW: Niektóre z obiektów mogą być dla dziecka nieznane. Przy opisie może być konieczne dodanie informacji, gdzie na arkuszu znajduje się ten przedmiot. Dodawaj więcej informacji niż to konieczne, aby pomóc dziecku na poziomie 3 w ćwiczeniu, jak wydobyć ważne wskazówki z nadmiaru informacji. *Mam to w kuchni. Używam tego, gdy gotuję makaron. Kocham makaron. Wlewam do tego makaron po ugotowaniu. To pomaga w odcieknięciu wody. Jest w drugim rzędzie od dołu.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko oznacza przedmioty znajdujące się w kuchni.
- Formuluje opis przedmiotu przy pomocy jego funkcji.

KLUCZOWE STRATEGIE

CZEKAJ, CZEKAJ I POCZEKAJ JESZCZE TROCHĘ: Gdy dziecko zrozumie zasadę, że na każdego przychodzi kolej mówienia o karcie, podaj mu stos kart i poczekaj, aż spróbuje podać wskazówki na temat swojego obrazka. Przypomnij dziecku, aby nie podawało nazwy przedmiotu, tylko wskazówki.

ROZSZERZANIE I ROZBUDOWYWANIE: Powtórz wypowiedź dziecka w prawidłowej formie gramatycznej przez dodanie słów opuszczonych przez dziecko. *Musimy znaleźć to, w czym trzyma się jedzenie, żeby było zimne.*

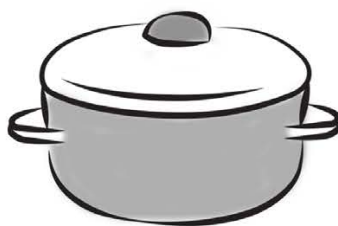
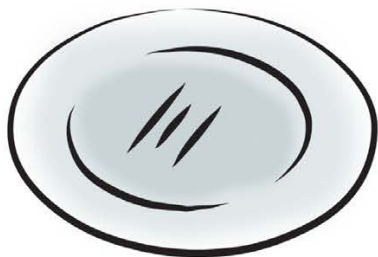
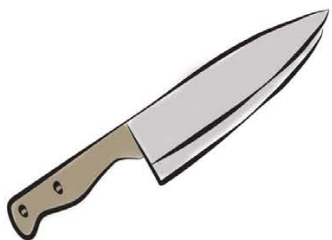
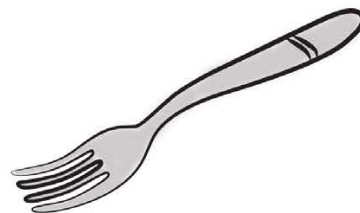
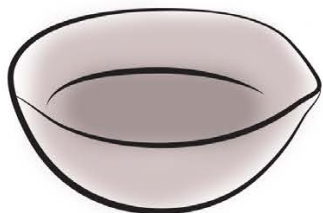
SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko używa czasowników określających stan umysłu: myśleć, zgadywać, pamiętać.

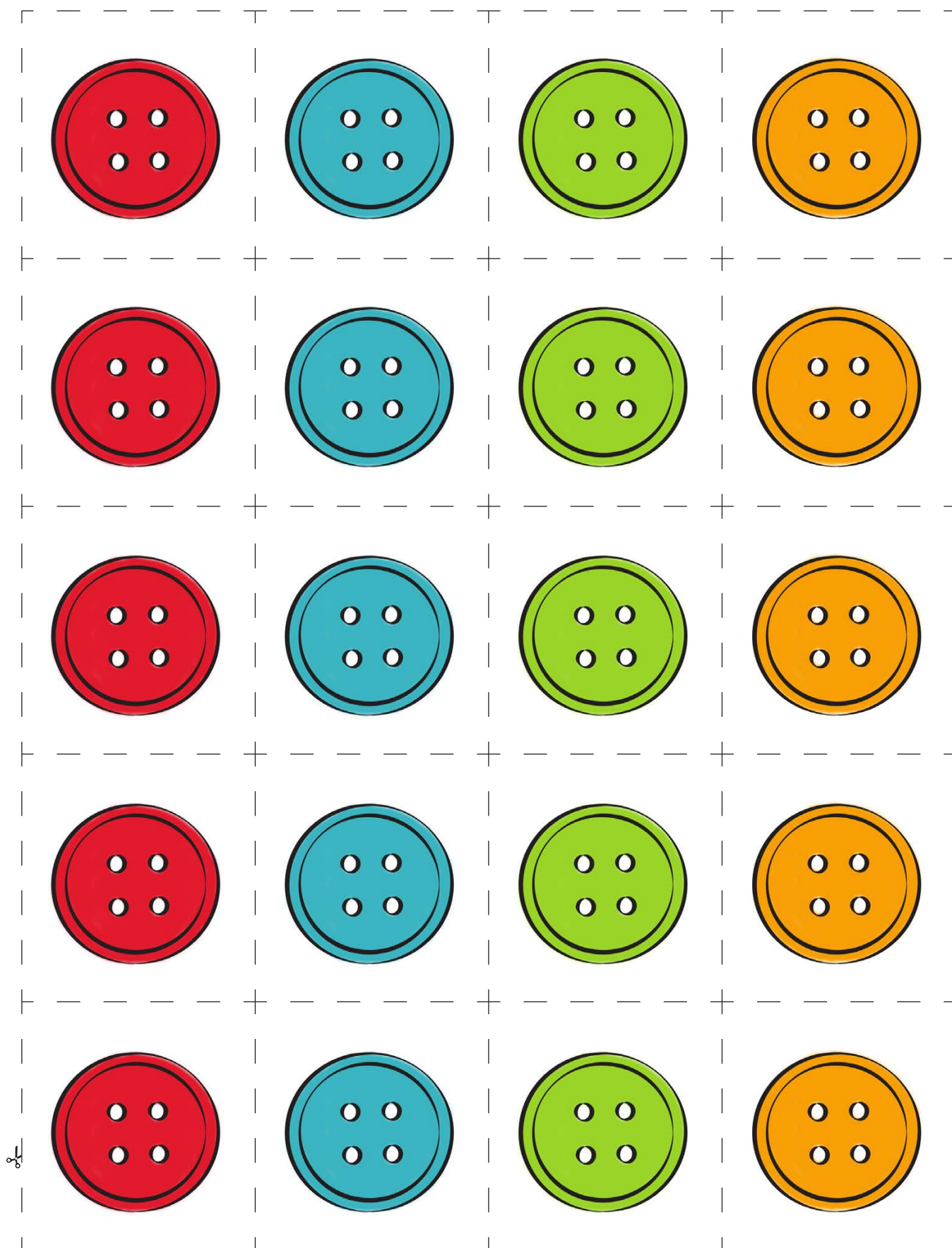
KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Czasowniki określające stan umysłu wspomagają rozwój umiejętności z zakresu teorii umysłu przez ułatwienie dziecku zrozumienia, że ludzie wiedzą, rozumieją i pamiętają różne rzeczy. *OK, spróbuję zgadnąć. Myślę, że to jest szczotka do zamywania. Pamiętam, jak mówię, że pomagasz mamie i zamykasz podłogę w domu.*

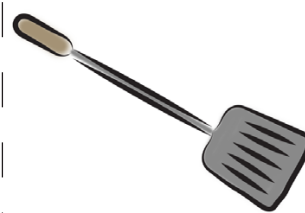
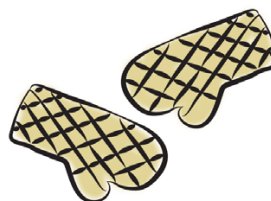
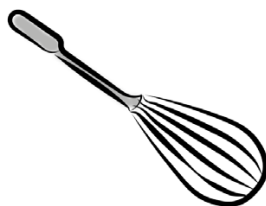
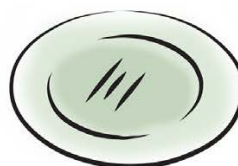
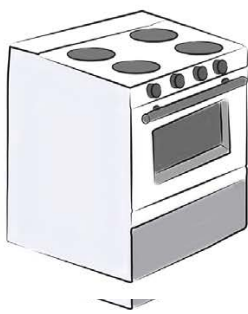
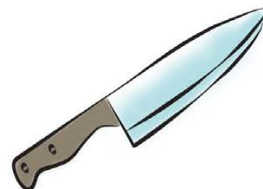
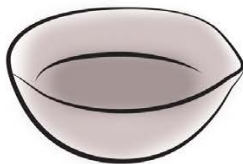
1. Przedmioty w kuchni

1. Przedmioty w kuchni

1. Przedmioty w kuchni

DZIAŁANIE

2. Piernikowe ludziki

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj materiały na papierze. Wydrukuj 4 strony na jednym arkuszu, żeby były mniejsze.

Każdy arkusz przetnij na 4 części. Pozostaw je w 4 stosach.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 L2 L3 A2
- Nożyczki
- Zszywacz

Macie zamiar razem zrobić książeczkę "Piernikowe ludziki", a potem ją przeczytać.

1. Weź stronę tytułową.
2. Razem z dzieckiem znajdź stronę 1 i umieść za stroną tytułową.
3. Powtórzcie te czynności dla wszystkich stron, a potem zszyjcie książeczkę.
4. Opowiedz o "piernikowych ludzikach" na okładce; jeden jest chłopcem, a drugi dziewczynką.
5. Opowiedz o stronie 1, na której są wszystkie składniki potrzebne do wykonania piernika.
6. Od strony 2 zmieniajcie się z rodzicem/opiekunem dziecka, czytając po jednej stronie z książeczki.
7. Zachęć dziecko do powtórzenia słowa (lub dwóch) z każdej strony.
8. Opowiedz o ostatniej stronie, która jest zabawna, ponieważ "piernikowe ludziki" uciekają. Udawajcie, że próbujecie złapać jednego i zjeść.

SPODZIEWANE WYNIKI

- Dziecko identyfikuje: dziewczynkę/chłopca.
- Zwraca uwagę na książeczkę.

KLUCZOWE STRATEGIE

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Używaj słów zanim wskażesz każdy obrazek, by pomóc dziecku zwrócić uwagę na informację dźwiękową przed skupieniem się na informacji wzrokowej. Pomóż mu utrwalić znaczenie słów dziewczynka i chłopiec przez wskazywanie płci osób podczas zajęć, np.: *Tata jest chłopcem. Ty jesteś dziewczynką. Mama jest dziewczynką.*

AKCENTOWANIE AKUSTYCZNE: Tekst w tej książeczce, a także w wielu książeczkach dla dzieci, może być zbyt skomplikowany dla dziecka na poziomie 1. Pomóż dziecku zrozumieć opowiadanie o tym, jak robi się piernik przez uproszczenie zwrotów i zdań do 3 lub 4 wyrazów. Akcentuj akustycznie jedno słowo w każdym zdaniu. *Włóż masło. I wlej syrop. Do miski.*

SPODZIEWANE WYNIKI

- Dziecko powtarza 1-2 wyrazy z podanego tekstu, np.: do miski.

KLUCZOWE STRATEGIE

"HACZYKI SŁUCHOWE": Na początku każdej strony używaj "haczyków słuchowych" przyciągających uwagę dziecka, aby je przygotować do słuchania i do dodawania informacji suprasegmentalnej, która pomoże dziecku zrozumieć, o co chodzi w opowiadaniu. *Rozbij jajko. Wałkuj, wałkuj, wałkuj. Rozwałkuj ciasto.*

ROZSZERZANIE I ROZBUDOWYWANIE: Jeżeli dziecko używa pojedynczego słowa, powtórz je i dodaj jeszcze jedno lub dwa słowa, aby modelować następny poziom językowy. *Tak, wkładamy je do miski.*

SPODZIEWANE WYNIKI

- Dziecko angażuje się w wymyśloną zabawę.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Gdy dojdziecie do końca książeczki, będzie trzeba wyjaśnić, co się dzieje. Zachęć dziecko, by dostrzegło zabawną sytuację i przyłączy się do niego usiłując 'złapać' piernikowego ludzika, modelując wymyśloną zabawę. *Och, one uciekają. Mam zamiar złapać jednego. (uszczypnij papier) Tu mamo, spróbuj złapać jednego. A teraz ty spróbuj złapać jednego.*

DZIAŁANIE

2. Piernikowe ludziki

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj materiały na papierze. Wydrukuj 4 strony na jednym arkuszu, żeby były mniejsze.

Każdy arkusz przetnij na 4 części. Pozostaw je w 4 stosach.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 L2 L3 A2
- Nożyczki
- Zszywacz

Macie zamiar razem zrobić książeczkę "Piernikowe ludziki", a potem ją przeczytać.

1. Weź stronę tytułową.
2. Razem z dzieckiem znajdź stronę 1 i umieść za stroną tytułową.
3. Powtórzcie te czynności dla wszystkich stron, a potem zszyjcie książeczkę.
4. Opowiedz o "piernikowych ludzikach" na okładce; jeden jest chłopcem, a drugi dziewczynką.
5. Opowiedz o stronie 1, na której są wszystkie składniki potrzebne do wykonania piernika.
6. Od strony 2 zmieniajcie się z rodzicem/ opiekunem dziecka, czytając po jednej stronie z książeczki.
7. Zachęć dziecko do powtórzenia 2 lub 3 słów z każdej strony.
8. Opowiedz o ostatniej stronie, która jest zabawna, ponieważ "piernikowe ludziki" uciekają. Udawajcie, że próbujecie złapać jednego i zjeść.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko znajduje numery.
- Zwraca uwagę na książeczkę.

KLUCZOWE STRATEGIE

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Wskaż numer 1 na pierwszej stronie książeczki i zachęć dziecko do znalezienia strony z numerem 2. Przez pozostawienie stron w 4 stosach mamy numery 2, 3, 4, 5 na wierzchu każdego stosu. Zadanie jest wtedy łatwiejsze, niż przy widocznych wszystkich 11 stronach.

AKCENTOWANIE AKUSTYCZNE: Tekst w tej książeczce, a także w wielu książeczkach dla dzieci, może być zbyt skomplikowany dla dziecka na poziomie 2. Pomóż dziecku zrozumieć opowiadanie o tym, jak robi się piernik przez uproszczenie zwrotów i zdań do 3 lub 4 wyrazów. Akcentuj akustycznie 2 do 3 słów w każdym zdaniu. *Potrzebne jest masło i syrop. Włóż je do miski.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko powtarza 2-3 wyrazy z podanego tekstu, np.: do miski.

KLUCZOWE STRATEGIE

"HACZYKI SŁUCHOWE": Na początku każdej strony używaj "haczyków słuchowych" przyciągających uwagę dziecka, aby je przygotować do słuchania i do dodawania informacji suprasegmentalnej, która pomoże dziecku zrozumieć, o co chodzi w opowiadaniu. *Mmm. Nauczymy się robić piernik.*

ROZSZERZANIE I ROZBUDOWYWANIE: Jeżeli dziecko może powtórzyć cokolwiek, dodaj jeszcze jedno lub dwa słowa, aby modelować następny poziom językowy. *Tak, wkładamy je do miski.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko angażuje się w wymyśloną zabawę.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Gdy dojdziecie do końca książeczki, będzie trzeba wyjaśnić, co się dzieje. Zachęć dziecko, by dostrzegło zabawną sytuację i przyłącz się do niego usiłując 'złapać' piernikowego ludzika, modelując wymyśloną zabawę. *Och, one uciekają. Mam zamiar złapać jednego.* (uszczypnij papier) *Tu mamo, spróbuj złapać jednego. A teraz ty spróbuj złapać jednego. Och, mniem. Złapałem jednego.*

DZIAŁANIE

2. Piernikowe ludziki

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj materiały na papierze. Wydrukuj 4 strony na jednym arkuszu, żeby były mniejsze.

Każdy arkusz przetnij na 4 części. Pozostaw je w 4 stosach.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 L2 L3 A2
- Nożyczki
- Zszywacz

Macie zamiar razem zrobić książeczkę "Piernikowe ludziki", a potem ją przeczytać.

1. Weź stronę tytułową.
2. Razem z dzieckiem znajdź stronę 1 i umieść za stroną tytułową.
3. Powtórzcie te czynności dla wszystkich stron, a potem zszyjcie książeczkę.
4. Opowiedz o "piernikowych ludzikach" na okładce; jeden jest chłopcem, a drugi dziewczynką.
5. Opowiedz o stronie 1, na której są wszystkie składniki potrzebne do wykonania piernika.
6. Od strony 2 zmieniajcie się z rodzicem/opiekunem dziecka, czytając po jednej stronie z książeczki.
7. Zachęć dziecko do powtórzenia 4 lub 5 słów z każdej strony.
8. Opowiedz o ostatniej stronie, która jest zabawna, ponieważ "piernikowe ludziki" uciekają. Udawajcie, że próbujecie złapać jednego i zjeść.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko rozumie słowa oznaczające kolejność: przed/po.

KLUCZOWE STRATEGIE

AKCENTOWANIE AKUSTYCZNE: Po wspólnym przeczytaniu książeczki otwórz ją na dowolnej stronie. Opowiedz o tym, jak książeczka uczy, w jaki sposób zrobić piernikowe ludziki. Czy pamiętasz, jak się je robi? Powtórz tę stronę, a następnie opowiedz, co było przed tą stroną (lub po niej). Użyj akcentowania akustycznego dla słów oznaczających kolejność, aby zwrócić na nie uwagę. *Hmmm, zsunąć piernikowe ludziki na blachę. Co robimy przed zsunieniem piernikowych ludzików na blachę?*

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Zadaj pytanie i POCZEKAJ aż dziecko je przetworzy i spróbuje zgadnąć, a następnie odwróć stronę wstecz, aby sprawdzić.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko powtarza 4-5 słów z tekstu.

KLUCZOWE STRATEGIE

ROZSZERZANIE I ROZBUDOWYWANIE: Jeżeli dziecko może powtórzyć cokolwiek, dodaj jeszcze jedno lub dwa słowa, aby modelować następny poziom językowy. Dodaj cukier i jajko i **dobrze** wymieszaj.

KSIĄŻKI, KSIĄŻKI, KSIĄŻKI: Chociaż śledzenie (powtarzanie słów z tekstu) jest czynnością słuchową, możesz wspomagać u dziecka rozwój umiejętności czytania, wskazując słowa w tekście, co ułatwi mu zrozumienie, że słowa pisane i mówione mają to samo znaczenie. *To są składniki. Tu jest słowo masło. Czy możesz znaleźć obrazek masła?*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko mówi o rzeczach prawdziwych w opozycji do udawanych.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Gdy dojdziecie do końca książeczki, opowiedz, co się dzieje. Zachęć dziecko, by dostrzegło zabawną sytuację i przyłączyć się do niego usiłując 'złapać' piernikowego ludzika, modelując wymyśloną zabawę, a następnie opowiedz, czy sądzisz, że piernikowy ludzik mógłby naprawdę wstać z blachy i uciec.

2. Piernikowe ludziki

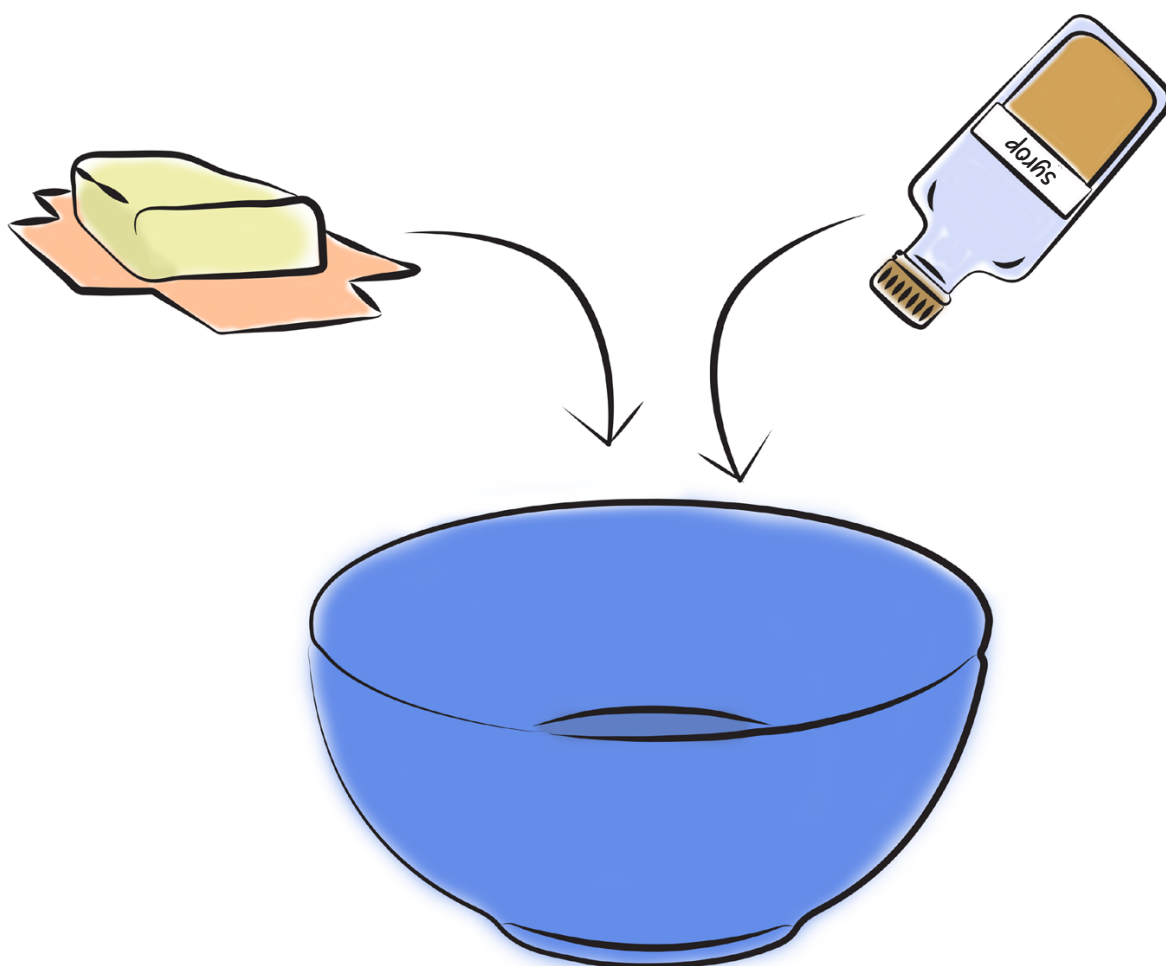
Piernikowe Ludziki

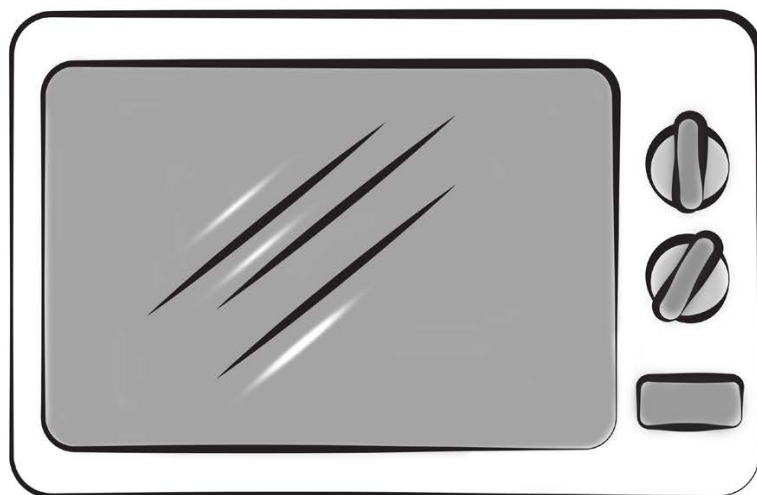
Składniki

125 g (1/2 kostki) masła
2 łyżki złocistego syropu
1 filiżanka cukru
1 jajko, roztrzepane
2 1/2 filiżanki mąki
1 łyżeczka proszku do pieczenia
1/4 łyżeczki soli
2 łyżeczki mielonego imbiru

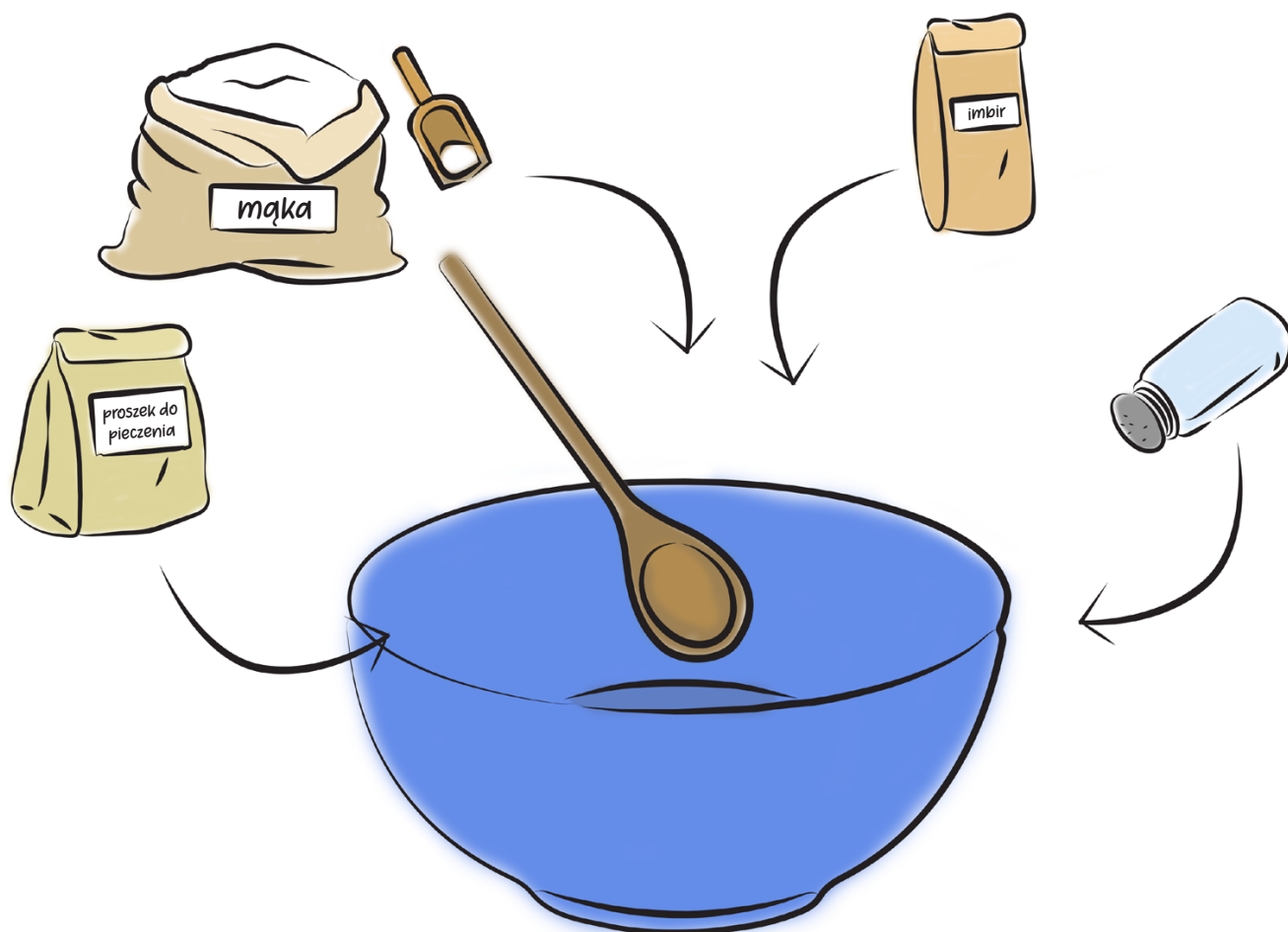
Włożyć masło i wlać
syrop do miski.

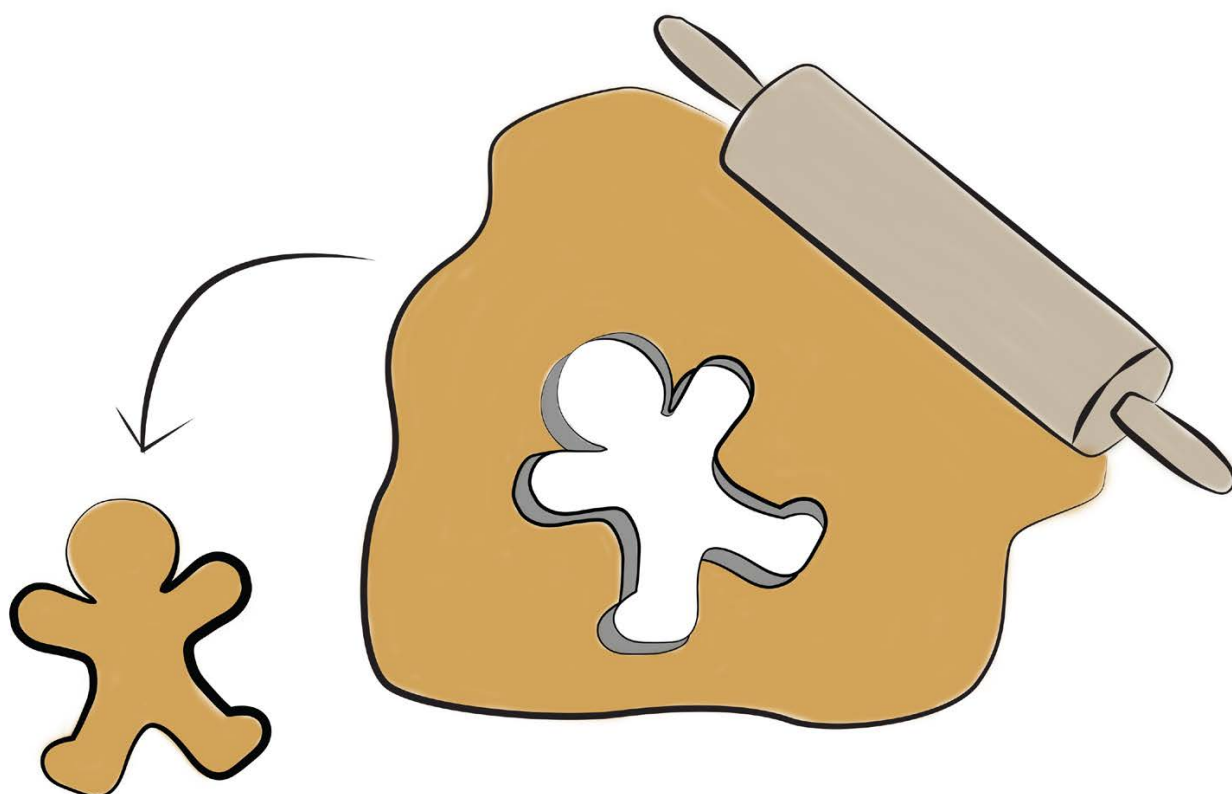
Wstawić miszkę do
kuchenki mikrofalowej
i grzać przez 30
sekund.

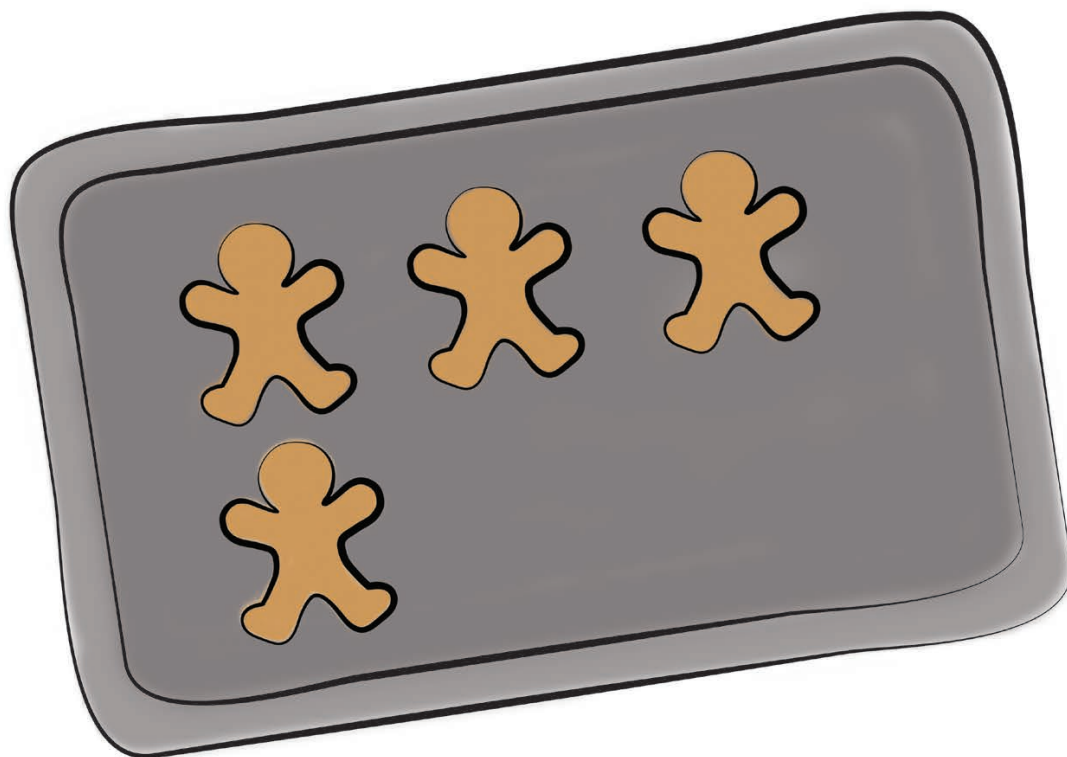
*Dodać cukier i jajko
i dobrze wymieszać.*

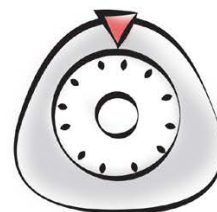
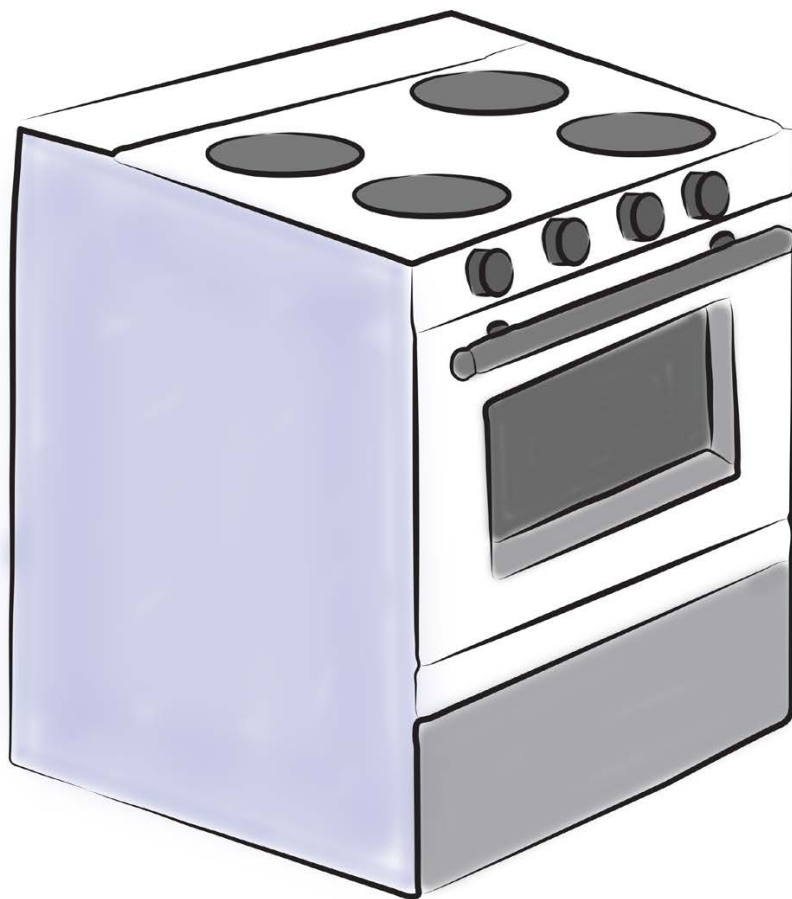
Dodać mąkę, sól,
proszek do pieczenia,
imbir i ponownie
wymieszać.

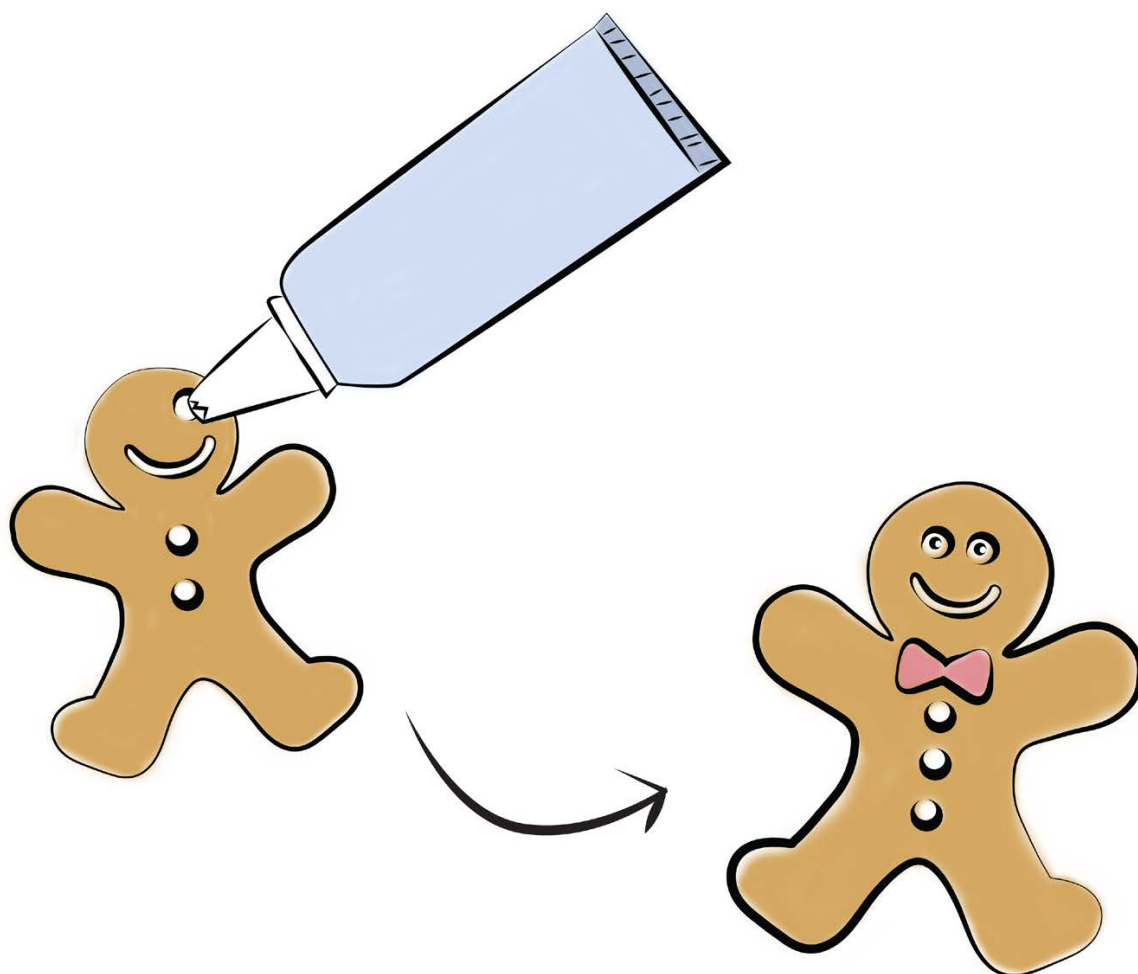
Rozwałkować ciasto
i wyciąć kształty
ludzików.

Zsunąć piernikowe
ludziki na blachę.

**Piec w piekarniku
przez 12 minut.**

Po wystygnięciu
udekorować lukrem.

Teraz są gotowe do
jedzenia. Jeśli dasz
radę je złapać.

DZIAŁANIE

3. Robimy czapkę kucharza

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj po 2 egzemplarze materiałów dla każdej osoby, która chce zrobić czapkę kucharza.

Macie zamiar razem zrobić czapki kucharza.

1. Pomóż dziecku ułożyć równo dwa arkusze papieru jeden przy drugim (tekst na wierzchu).
2. Pokaż dziecku, w jaki sposób nanieść klej na jeden skraj papieru i ułożyć 2 arkusze na zakładkę, żeby je skleić.
3. Odwróć połączone strony i zagnij wzdłuż linii przez środek.
4. Pomóż dziecku przeciąć papier wzdłuż każdej linii oznakowanej "2. Przetnij".
5. Owiń papier nacięciami do góry wokół głowy dziecka – krawędzie na zakładkę – dopasowując ściśle.
6. Sklej papier taśmą.
7. Zachęć dziecko, aby ci pomogło powtórzyć instrukcję dla każdej z osób.
8. Pozostawcie czapki na głowach przy następnym działaniu.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 L2 L3 A3
- Nożyczki
- Klej
- Taśma klejąca

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko wykonuje polecenia w kontekście, np.: Nałóż trochę kleju. Odwróć. Pomóż mi zagiąć.

KLUCZOWE STRATEGIE

MÓW, MÓW, MÓW: Przy każdej czapce, którą będziecie robić, dziecko usłyszy tę samą instrukcję na każdym etapie wykonania. Zacznie przewidywać kolejność czynności, a to pomoże mu dołączyć znaczenie do zdań. Zdania powinny być zawsze proste i takie same przy każdym powtórzeniu.

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Po podaniu instrukcji daj dziecku trochę czasu przed dołączeniem podpowiedzi wizualnej. Dzięki temu dziecko będzie miało czas na przetworzenie informacji słuchowej, a gdy się bliżej zapozna z kolejnością czynności, zacznie samo wykonywać polecenia. *Ułóż te 2 kawałki razem (Czekaj).* *Teraz nanieś klej. (Czekaj)* *Odwróć. (Czekaj).* *Teraz zrób duże zagięcie. (Czekaj)* *Teraz możesz już ciąć.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko używa niektórych czasowników: ciąć/zaginać/nakładać/zdejmować.

KLUCZOWE STRATEGIE

PODSUMOWANIE SŁUCHOWE: Podaj bezpośredni model polecenia do słuchania przez dziecko, z kluczowym słowem na końcu. Następnie powtórz, aby dziecko skopiowało go, przekazując polecenie rodzicowi/opiekunowi. Tym razem zatrzymaj się przed ostatnim słowem z intonacją wznoszącą i sprawdź, czy dziecko potrafi dodać ostatnie słowo. *Mama ma zrobić duże zagięcie. Powiedz mamie: Zrób duże...*

SABOTAŻ: Podaj dziecku klej lub taśmę klejącą, gdy przyjdzie czas na cięcie. Stworzy to sytuację, w której dziecko będzie musiało komunikować się, aby rozwiązać problem.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko angażuje się w granie ról.

KLUCZOWA STRATEGIA

UŻYWAJ ALTERNATYW: Kiedy wszyscy będą już mieli czapki na głowach, modeluj wymyśloną zabawę w roli kucharza. Możesz udawać mieszanie udawaną łyżką w udawanej misce lub siekanie udawanym nożem, albo wałkowanie ciasta bądź płukanie ryżu. Przy modelowaniu dodaj prosty język wypowiedzi i daj dziecku możliwości do wyboru, gdy przyjdzie jego kolej. *Będziesz mieszać... czy może będziesz siekać?*

DZIAŁANIE

3. Robimy czapkę kucharza

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj po 2 egzemplarze materiałów dla każdej osoby, która chce zrobić czapkę kucharza.

Macie zamiar razem zrobić czapki kucharza.

1. Pomóż dziecku ułożyć równo dwa arkusze papieru jeden przy drugim (tekst na wierzchu).
2. Pokaż dziecku, w jaki sposób nanieść klej na jeden skraj papieru i ułożyć 2 arkusze na zakładkę, żeby je skleić.
3. Odwróć połączone strony i zagnij wzdłuż linii przez środek.
4. Pomóż dziecku przeciąć papier wzdłuż każdej linii oznakowanej "2. Przetnij".
5. Owiń papier nacięciami do góry wokół głowy dziecka – krawędzie na zakładkę – dopasowując ściśle.
6. Sklej papier taśmą.
7. Zachęć dziecko, aby ci pomogło powtórzyć instrukcję dla każdej z osób.
8. Pozostawcie czapki na głowach przy następnym działaniu.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 L2 L3 A3
- Nożyczki
- Klej
- Taśma klejąca

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko wykonuje proste polecenia, np.: Nanieś klej wzdłuż tej linii. Odwróć. Przetnij po linii.

KLUCZOWE STRATEGIE

MÓW, MÓW, MÓW: Przy każdej czapce, którą będziecie robić, dziecko usłyszy tę samą instrukcję na każdym etapie wykonania. Zacznie przewidywać kolejność czynności, a to pomoże mu dołączyć znaczenie do zdań. Szukaj okazji zaakcentowania nowego słownictwa, na przykład: *Złóż narożniki razem. Zagnij na drugą stronę. Przetnij wzdłuż linii.*

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Po podaniu instrukcji daj dziecku trochę czasu przed dołączeniem wypowiedzi wizualnej. Dzięki temu dziecko będzie miało czas na przetworzenie informacji słuchowej, a gdy się bliżej zapozna z kolejnością czynności, zacznie samo wykonywać polecenia. *Ułóż te 2 kawałki razem. (Czekaj). Teraz nanieś klej na brzeg. (Czekaj). Odwróć. (Czekaj). Teraz zagnij na drugą stronę. (Czekaj). Teraz przetnij wzdłuż linii.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko łączy czasownik + papier, np.: kleić papier, odwrócić papier, ciąć papier.
- Używa przyimków: na, wzdłuż, razem.

KLUCZOWE STRATEGIE

PODSUMOWANIE SŁUCHOWE: Podaj bezpośredni model polecenia do słuchania przez dziecko, akcentując frazę czasownikową. Następnie powtórz, aby dziecko skopiowało go, przekazując polecenie rodzicowi/opiekunowi. Tym razem podaj dziecku początek frazy, zatrzymaj się i poczekaj, aż dziecko dokończy. *Pamiętaj, teraz mamy zagiąć papier. Powiedz mamie, że ma...*

SABOTAŻ: Podaj dziecku klej lub taśmę klejącą, gdy przyjdzie czas na cięcie. Stworzy to sytuację, w której dziecko będzie musiało komunikować się, aby rozwiązać problem. Akcentuj przyimki w modelach językowych podczas rozwiązywania problemu. *O, widzę, że musisz przeciąć wzdłuż linii, nie skleić.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko używa języka grając role.

KLUCZOWA STRATEGIA

UŻYWAJ ALTERNATYW: Kiedy wszyscy będą już mieli czapki na głowach, modeluj wymyśloną zabawę w roli kucharza. Możesz udawać mieszanie udawaną łyżką w udawanej misce lub siekanie udawanym nożem, albo wałkowanie ciasta bądź płukanie ryżu. Przy modelowaniu dodaj prosty język wypowiedzi i daj dziecku możliwości do wyboru, gdy przyjdzie jego kolej. *Będziesz mieszać łyżką, czy może będziesz siekał nożem?*

DZIAŁANIE

3. Robimy czapkę kucharza

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj po 2 egzemplarze materiałów dla każdej osoby, która chce zrobić czapkę kucharza.

Macie zamiar razem zrobić czapki kucharza.

1. Pomóż dziecku ułożyć równo dwa arkusze papieru jeden przy drugim (tekst na wierzchu).
2. Pokaż dziecku, w jaki sposób nanieść klej na jeden skraj papieru i ułożyć 2 arkusze na zakładkę, żeby je skleić.
3. Odwróć połączone strony i zagnij wzdłuż linii przez środek.
4. Pomóż dziecku przeciąć papier wzdłuż każdej linii oznakowanej "2. Przetnij".
5. Owiń papier nacięciami do góry wokół głowy dziecka – krawędzie na zakładkę – dopasowując ściśle.
6. Sklej papier taśmą.
7. Zachęć dziecko, aby ci pomogło powtórzyć instrukcję dla każdej z osób.
8. Pozostawcie czapki na głowach przy następnym działaniu.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia L1 L2 L3 A3
- Nożyczki
- Klej
- Taśma klejąca

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko wykonuje złożone polecenia: Złóż strony końcami na zakładkę.

KLUCZOWE STRATEGIE

MÓW, MÓW, MÓW: Przy każdej czapce, którą będziecie robić, dziecko usłyszy tę samą instrukcję na każdym etapie wykonania. Zacznie przewidywać kolejność czynności, a to pomoże mu dołączyć znaczenie do poleceń. Szukaj okazji zaakcentowania nowego słownictwa.

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Po podaniu instrukcji daj dziecku trochę czasu przed dołączeniem wypowiedzi wizualnej. Dzięki temu dziecko będzie miało czas na przetworzenie informacji słuchowej, a gdy się bliżej zapozna z kolejnością czynności, zacznie samo wykonywać polecenia. *Złóż strony końcami na zakładkę. Nanieś klej u dołu jednej ze stron. Odwróć strony i zagnij brzegi razem. Przetnij do końca wzdłuż każdej linii.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko instruuje innych używając złożonych fraz czasownikowych, np.: Odwróć strony i zagnij brzegi razem.

KLUCZOWE STRATEGIE

PODSUMOWANIE SŁUCHOWE: Podaj bezpośredni model polecenia do słuchania przez dziecko, akcentując nowe słownictwo. Następnie powtórz, aby dziecko skopiowało go, przekazując polecenie rodzicowi/opiekunowi. Tym razem podaj dziecku początek frazy, zatrzymaj się i poczekaj, aż dziecko dokończy. *Pamiętaj, że najpierw mamy złożyć na zakładkę krótkie brzegi. Powiedz mamie, że ma...*

SABOTAŻ: Schowaj klej i nożyczki. Stworzy to sytuację, w której dziecko będzie musiało komunikować się, aby rozwiązać problem.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Przy graniu ról dziecko używa języka w sposób twórczy.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓJ GŁOS MA ZNACZENIE: Kiedy wszyscy będą już mieli czapki na głowach, modeluj wymyśloną zabawę w roli kucharza. Możesz udawać mieszanie udawaną łyżką w udawanej misce lub siekanie udawanym nożem, albo wałkowanie ciasta bądź płukanie ryżu. Zachęć dziecko, żeby przyłączyło się i poszło za twoim przykładem. Komentuj zamiast zadawać pytania, aby sprowokować większą wymianę zdań w rozmowie.

3. Robimy czapkę kucharza

DZIAŁANIE

4. Praca kucharza

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj materiały na niezbyt grubym papierze.

Wytnij karty z czapkami i ułóż w stos.

Wytnij kostki z jedzeniem i czasownikami.

Macie zamiar pracować razem i przykryć czapkami wszystkie obrazki na planszach z 'krojeniem' i 'myciem'.

1. Przy pomocy taśmy klejącej złóż razem z dzieckiem kostki z jedzeniem i czasownikami. Podczas klejenia opowiedz o każdym obrazku.
2. Plansze z myciem i krojeniem połóż na środku, żeby każdy je widział.
3. Rzuć kostką z czasownikami do pudełka po butach. Powiedz, jaką czynność musisz znaleźć na planszy.
4. Odsuń drugą planszę na bok.
5. Rzuć kostką z jedzeniem i powiedz, co do jedzenia musisz znaleźć.
6. Połóż czapkę kucharza na tym jedzeniu.
7. Każda osoba rzuca kostkami kolejno, najpierw czasownik, potem jedzenie.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 krojenie
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 mycie
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 czapki
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 jedzenie
- Moja kuchnia
L1 A4 czasowniki
- Taśma klejąca
- Pudełko po butach.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko zwraca uwagę na czasowniki: kroić, myć.
- Zwraca uwagę na 1 obiekt: jedzenie, np.: banan, kurczak, marchewka.

KLUCZOWE STRATEGIE

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Użycie pudełka po butach pozwala ukryć obrazek przed wzrokiem dziecka, podczas opowiadania o tym, co jest na obrazku. Sprawdź, ile razy możesz wypowiedzieć zdanie kończące się czasownikiem lub nazwą jedzenia, zanim pokażesz obrazek znajdujący się na kostce. *Tym razem musimy kroić. Czy możesz znaleźć krojenie. Mamo, pomóż nam znaleźć krojenie. Popatrz, to jest obrazek, którego nam trzeba: kroić. Dobra robota, znalazłeś "kroić".* (zachęć dziecko do wysłuchania słowa ponownie, po spojrzeniu na obrazek)

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko mówi jeden czasownik: kroić/myć.
- Wypowiada 1 rzecz do jedzenia: banan, jabłko, marchewka, ogórek, kurczak, kiełbasa.

KLUCZOWE STRATEGIE

MAMY TO SAMO NA MYŚLI: Gdy przyjdzie kolej dziecka na rzucanie kostką, użyj języka wypowiedzi pasującego do myślenia dziecka. *O, wyrzuciłeś 'myć'. Teraz musimy znaleźć mycie. I teraz to odsuń. Możesz rzucać kostką 'jedzenie'. O, masz banana. Poproś mamę, żeby znalazła banana.*

SŁUCHOWE SPRZĘŻENIE ZWROTNE: Dostarczenie modelu językowego bezpośrednio przed próbą wypowiedzi dziecka, a następnie ponownie zaraz po niej, zachęca dziecko do porównania brzmienia jego słów z twoją mową. Pomaga to w rozwoju słuchowego sprzężenia zwrotnego, mechanizmu, którego dziecko z czasem będzie używać do korygowania własnej produkcji mowy.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko rozumie, że ludzie widzą różne rzeczy w zależności od tego, skąd patrzą.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Gdy rzucisz kostką, trzymaj ją w pudełku pod takim kątem, żeby dziecko nie mogło zajrzeć. Możesz opowiedzieć o obrazku, bo go widzisz. Zachęć rodzica/opiekuna do skomentowania faktu, że nie widzi kostki, zatem nie wie, co jest na obrazku; musi słuchać. To pomaga w rozwijaniu u dziecka umiejętności z dziedziny teorii umysłu, że widzenie i słyszenie pomaga ludziom w uzyskaniu informacji.

DZIAŁANIE

4. Co robi kucharz?

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj materiały na niezbyt grubym papierze.

Wytnij karty z czapkami i ułóż w stos.

Wytnij kostki z jedzeniem i czasownikami.

Macie zamiar pracować razem i przykryć czapkami wszystkie obrazki na planszach z 'krojeniem', 'myciem' i 'gotowaniem'.

1. Przy pomocy taśmy klejącej złóż razem z dzieckiem kostki z jedzeniem i czasownikami. Podczas klejenia opowiedz o każdym obrazku.
2. Plansze z krojeniem, myciem i gotowaniem połóż na środku, żeby każdy je widział.
3. Rozdaj czapki kucharza.
4. Rzuć kostkami z czasownikami i jedzeniem do pudełka po butach i powiedz, co musi zrobić kucharz.
5. Połóż czapkę kucharza na tym jedzeniu, na właściwej planszy z czasownikiem.
6. Każda osoba rzuca kolejno kostkami do pudełka po butach.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 krojenie
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 mycie
- Moja kuchnia
L2 L3 A4 gotowanie
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 czapki
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 jedzenie
- Moja kuchnia
L2 L3 A4 czasowniki
- Taśma klejąca
- Pudełko po butach.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko identyfikuje 2 obiekty: czasownik + jedzenie, np.: kroić jabłko, myć marchewkę.

KLUCZOWE STRATEGIE

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Użycie pudełka po butach pozwala ukryć obrazek przed wzrokiem dziecka, podczas opowiadania o tym, co jest na obrazku. Sprawdź, ile razy możesz wypowiedzieć zdanie kończące się kombinacją: czasownik + jedzenie, zanim pokażesz obrazek znajdujący się na kostce. *Teraz mamy kroić kielbasę. Mamo, czy możesz mi pomóc znaleźć 'kroić kielbasę'. Musimy położyć czapkę na 'kroić kielbasę'.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko mówi czasownik + jedzenie, np.: piec kurczaka.

KLUCZOWE STRATEGIE

MAMY TO SAMO NA MYŚLI: Gdy przyjdzie kolej dziecka na rzucanie kostką, użyj języka wypowiedzi pasującego do myślenia dziecka. *O, wyrzuciłeś 'myć'. Ciekawe, co będziemy musieli myć. Możesz rzucać kostką 'jedzenie'. O, masz banana. Poproś mamę, żeby znalazła 'myć banana'.*

SŁUCHOWE SPRZĘŻENIE ZWROTNE: Dostarczenie modelu językowego bezpośrednio przed próbą wypowiedzi dziecka, a następnie ponownie zaraz po niej, zachęca dziecko do porównania brzmienia jego słów z twoją mową. Pomaga to w rozwoju słuchowego sprzężenia zwrotnego, mechanizmu, którego dziecko z czasem będzie używać do korygowania własnej produkcji mowy.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko rozumie, że ludzie widzą różne rzeczy w zależności od tego, skąd patrzą.

KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Gdy rzucisz kostką, trzymaj ją w pudełku pod takim kątem, żeby dziecko nie mogło zajrzeć. Możesz opowiedzieć o obrazku, bo go widzisz. Zachęć rodzica/opiekuna do skomentowania faktu, że nie widzi kostki, zatem nie wie, co jest na obrazku; musi słuchać. To pomaga w rozwijaniu u dziecka umiejętności z dziedziny teorii umysłu, że widzenie i słyszenie pomaga ludziom w uzyskaniu informacji. *Ciekawe, co będziemy musieli zrobić teraz? Widzisz? Ja nie widzę. Co to za jedzenie? Musimy słuchać.*

DZIAŁANIE

4. Praca kucharza

PRZYGOTOWANIE

Wydrukuj materiały na niezbyt grubym papierze.

Wytnij karty z czapkami i ułóż w stos.

Wytnij kostki z jedzeniem i czasownikami.

Macie zamiar pracować razem i przykryć czapkami wszystkie obrazki na planszach z 'krojeniem', 'myciem' i 'gotowaniem'.

1. Napisz imiona osób obecnych na zajęciach (lub narysuj ich twarze tak, żeby można było je rozpoznać) na kostce z ludźmi. Wpisz imiona dwa razy, aby wszystkie strony kostki były wykorzystane.
2. Przy pomocy taśmy klejącej złóż razem z osobami, dzieckiem kostki z jedzeniem i czasownikami. Podczas klejenia opowiedz o każdym obrazku.
3. Plansze z krojeniem, myciem i gotowaniem połóż na środku, żeby każdy je widział.
4. Rozdaj czapki kucharza.
5. Rzuć trzema kostkami do pudełka po butach i podaj uzyskane z kostek polecenie, np.: Tata musi pokroić kiełbasę.
6. Wskazana osoba musi położyć czapkę kucharza na odpowiednim jedzeniu, na właściwej planszy z czasownikiem.
7. Każda osoba rzuca kolejno trzema kostkami do pudełka po butach.

MATERIAŁY

- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 krojenie
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 mycie
- Moja kuchnia
L2 L3 A4 gotowanie
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 czapki
- Moja kuchnia
L1 L2 L3 A4 jedzenie
- Moja kuchnia
L2 L3 A4 czasowniki
- Moja kuchnia
L3 A4 ludzie
- Taśma klejąca
- Pudełko po butach.

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko identyfikuje 3 obiekty: osobę + czasownik + przedmiot np.: Mama musi umyć jabłko.

KLUCZOWE STRATEGIE

PO PIERWSZE SŁUCHANIE: Użycie pudełka po butach pozwala ukryć obrazki przed wzrokiem dziecka, podczas opowiadania o tym, co jest na obrazkach. *OK, mam Tatę i gotowanie i kurczaka. To znaczy, że Tata musi ugotować kurczaka. OK, Tato połóż czapkę na gotowaniu kurczaka.*

SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko wypowiada kombinację: osoba + czasownik + przedmiot, np.: Mama musi umyć ogórka.
- Używa czasownika modalnego: musieć.

KLUCZOWE STRATEGIE

MAMY TO SAMO NA MYSLI: Gdy przyjdzie kolej dziecka na rzucanie kostką, użyj języka wypowiedzi pasującego do myślenia dziecka. *O, wyrzuciłeś 'Tata'. Ciekawe, co Tata będzie musiał zrobić. Rzuć kostką z czynnościami. O, wyrzuciłeś 'gotować'. Popatrzmy, co Tata będzie musiał gotować. Rzuć kostką z jedzeniem. O, zobacz, to zabawne, Tata musi ugotować banana. 'Przeczytaj' czynność. Tata musi ugotować banana.*

SŁUCHOWE SPRZĘŻENIE ZWROTNE: Dostarczenie modelu językowego bezpośrednio przed próbą wypowiedzi dziecka, a następnie ponownie zaraz po niej, zachęca dziecko do porównania brzmienia jego słów z twoją mową. Pomaga to w dalszym rozwoju słuchowego sprzężenia zwrotnego, mechanizmu, którego używa się do korygowania własnej produkcji mowy.

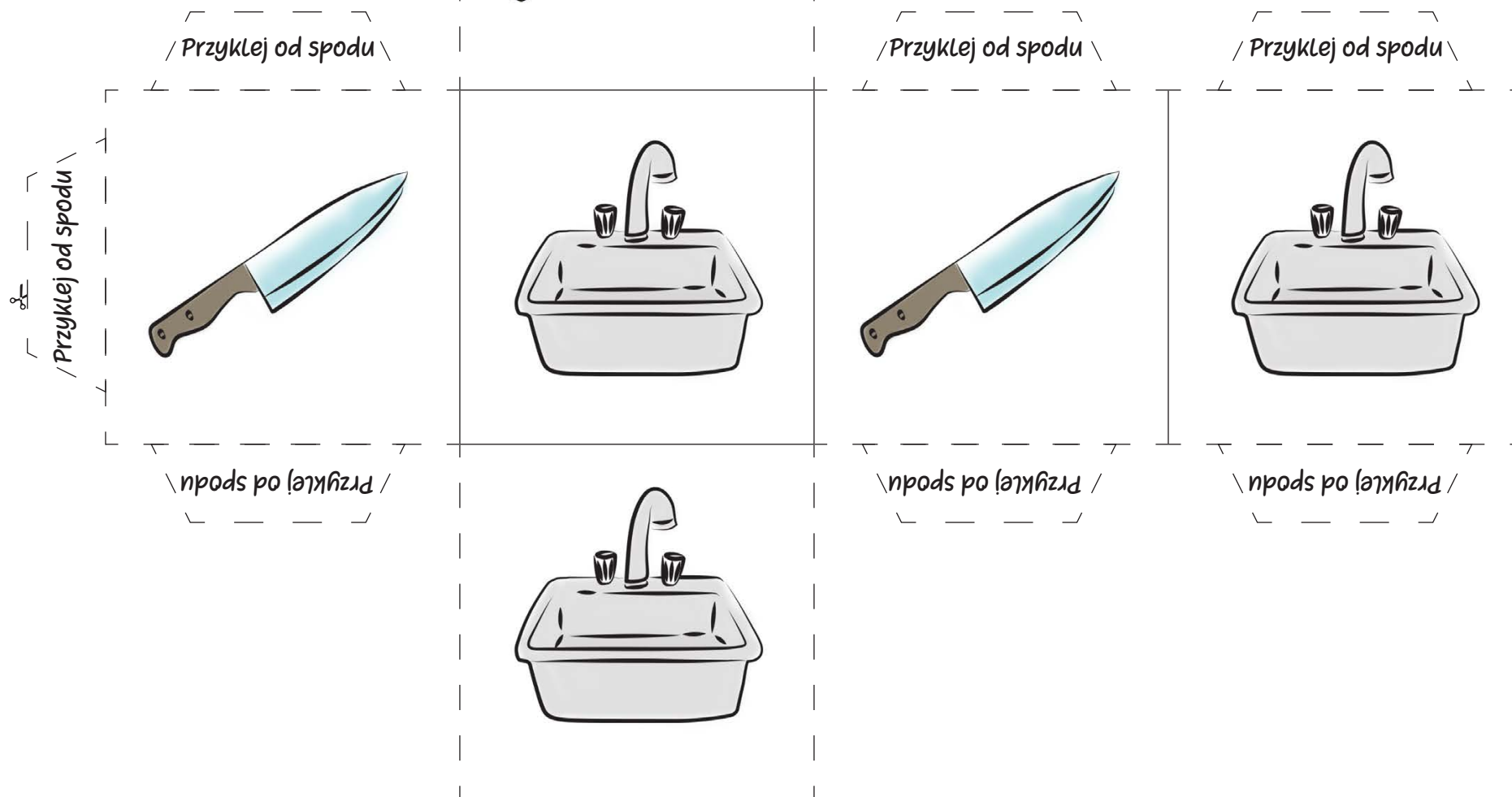
SPODZIEWANE REZULTATY

- Dziecko przewiduje i mówi o tym, co ludzie mogą lub czego nie mogą zobaczyć.

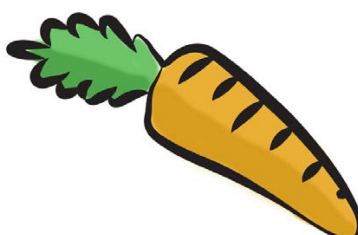
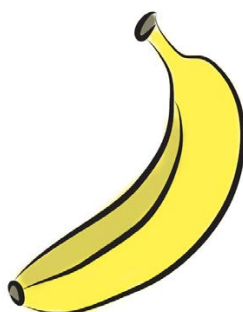
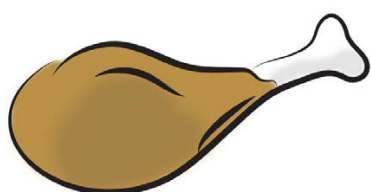
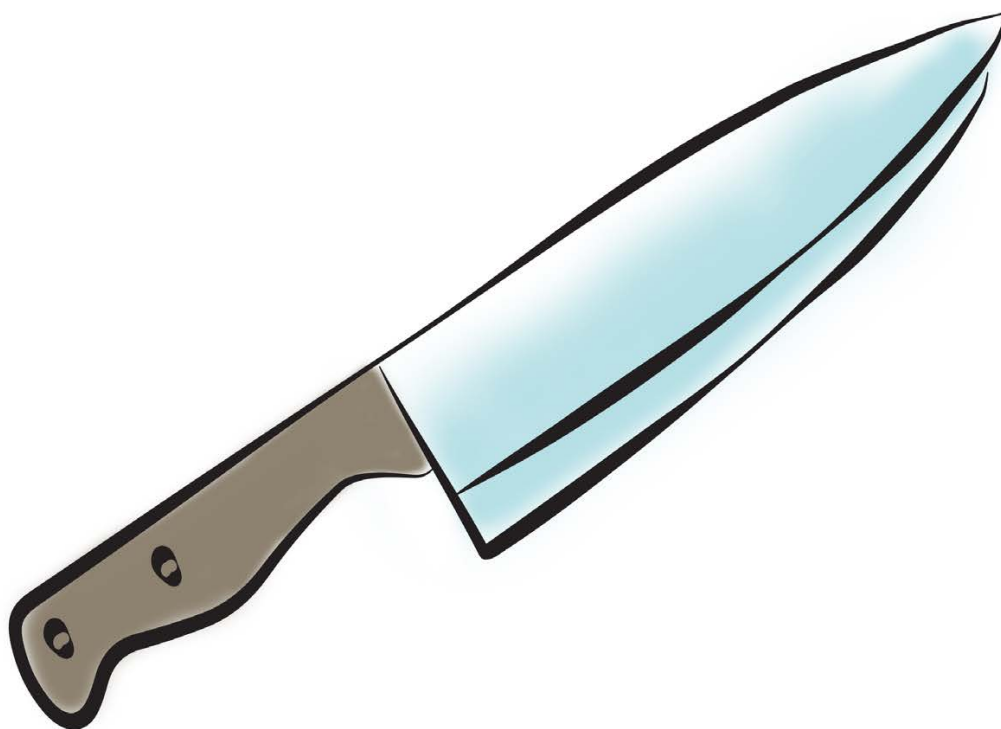
KLUCZOWA STRATEGIA

MÓW, MÓW, MÓW: Gdy rzucisz kostkami, trzymaj je w pudełku pod takim kątem, żeby osoba mówiąca nie mogła zobaczyć obrazków. Opowiedz, kto może, a kto nie może zobaczyć obrazków. To pomaga w rozwijaniu u dziecka umiejętności z dziedziny teorii umysłu, że widzenie i słyszenie pomaga ludziom w uzyskaniu informacji.

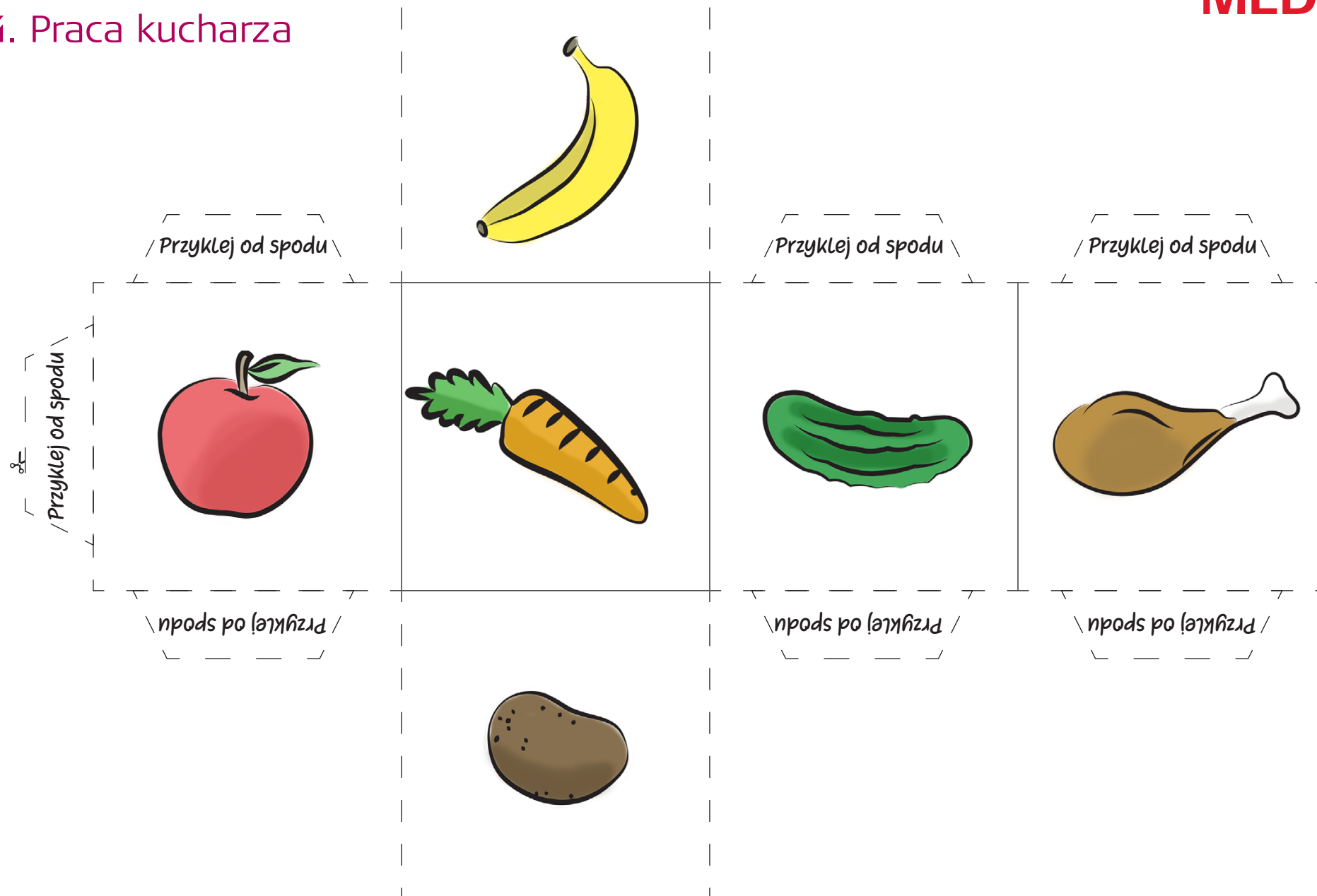
4. Praca kucharza

4. Praca kucharza

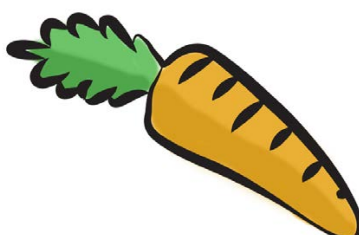
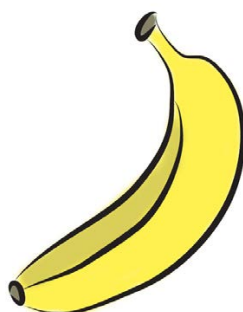
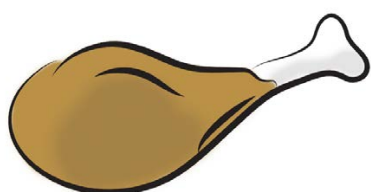
4. Praca kucharza

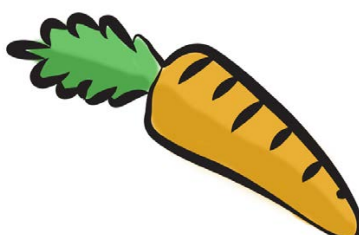
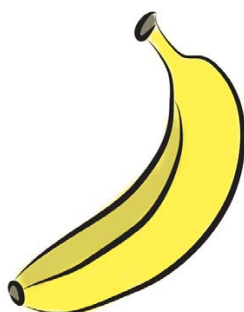
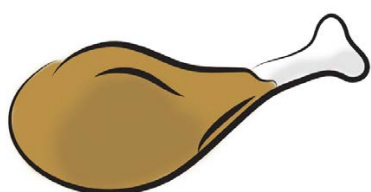
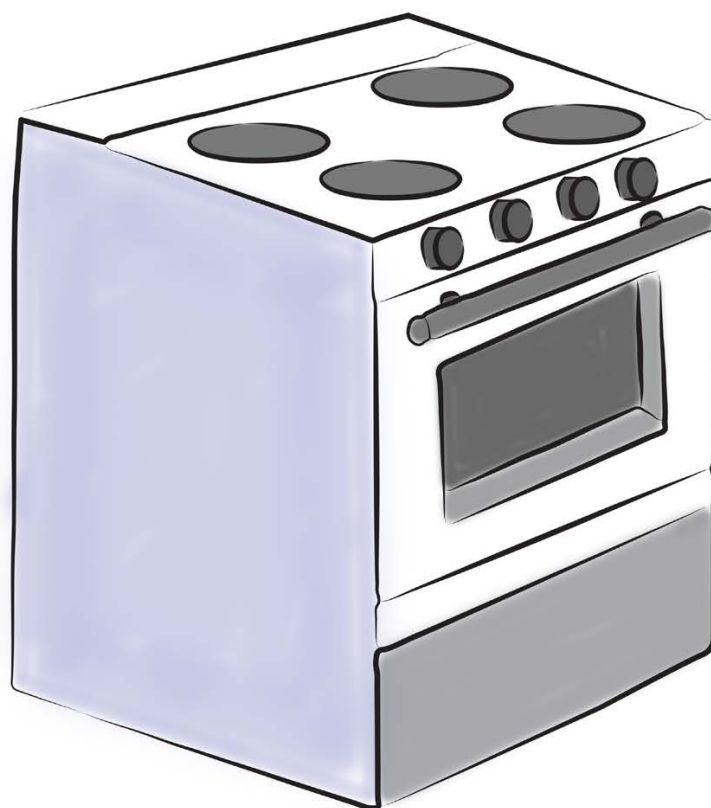
4. Praca kucharza

4. Praca kucharza

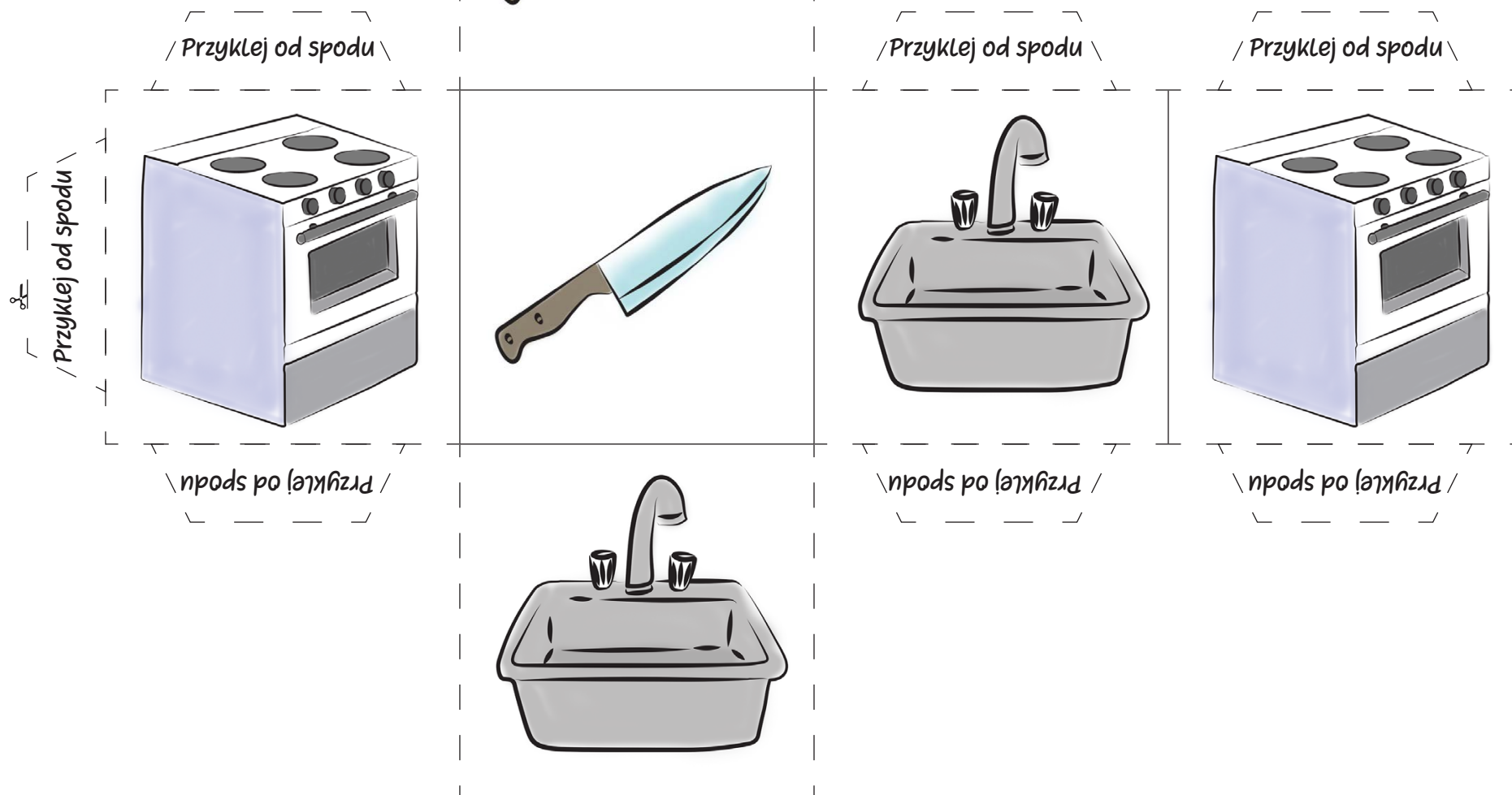
4. Praca kucharza

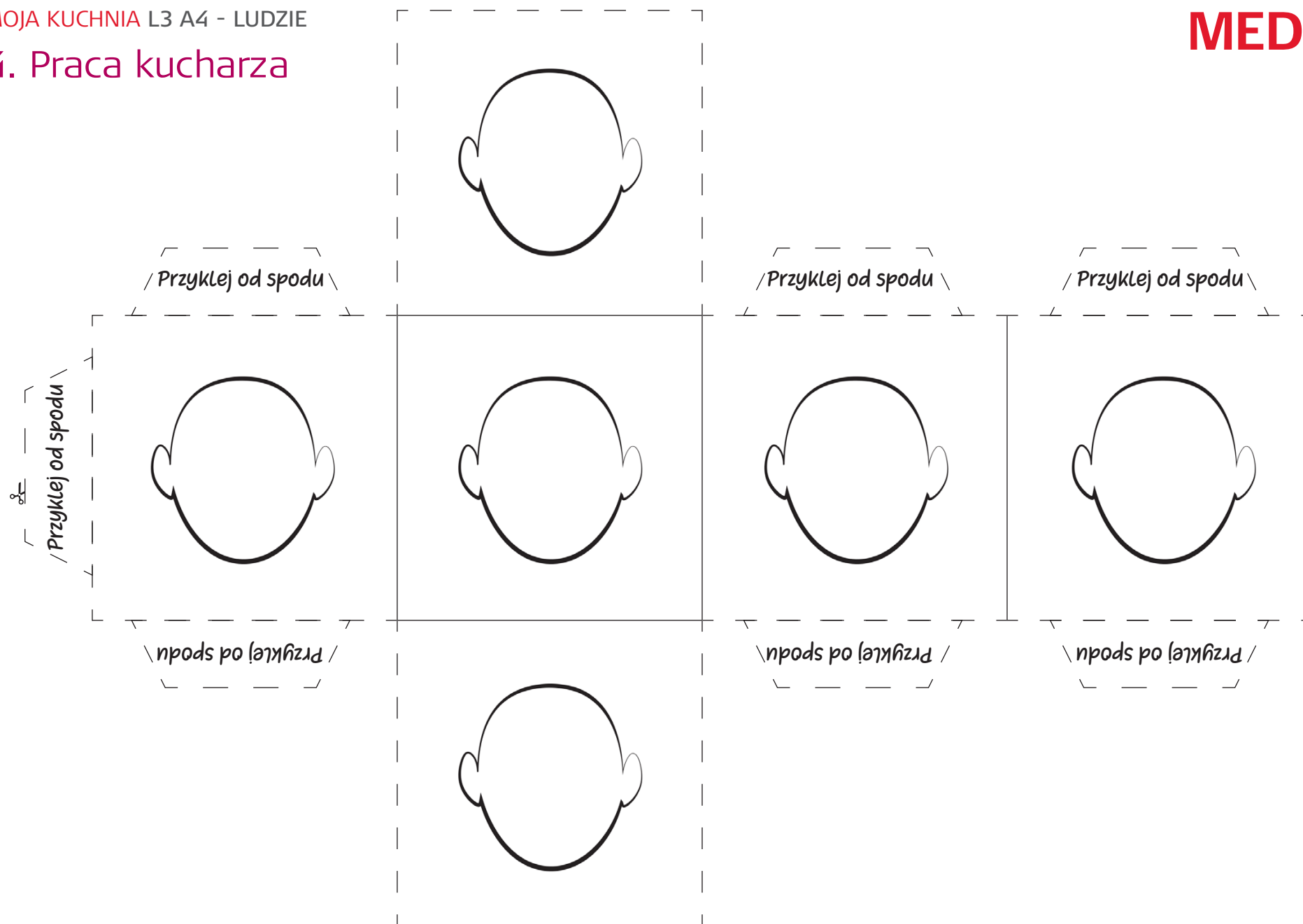

4. Praca kucharza

4. Praca kucharza

Biura MED-EL na świecie

AMERYKA PÓŁNOCNA I POŁUDNIOWA

Argentyna
medel@medel.com.ar

Kanada
officcanada@medel.com

Kolumbia
office-colombia@medel.com

Meksyk
office-mexico@medel.com

USA
implants@medelus.com

AZJA I OCEANIA

Australia
office@medel.com.au

Chiny
office@medel.net.cn

Hongkong
office@hk.medel.com

Indie
implants@medel.in

Indonezja
office@id.medel.com

Japonia
office-japan@medel.com

Malezja
office@my.medel.com

Filipiny
office@ph.medel.com

Singapur
office@sg.medel.com

Korea Południowa
office@kr.medel.com

Tajlandia
office@th.medel.com

Wietnam
office@vn.medel.com

EUROPA, BLISKI WSCHÓD I AFRYKA

Austria
office@at.medel.com

Belgia
office@be.medel.com

Finlandia
office@fi.medel.com

Francja
office@fr.medel.com

Niemcy
office@medel.de

Włochy
ufficio.italia@medel.com

Portugalia
office@pt.medel.com

Hiszpania
office@es.medel.com

Południowa Afryka
customerserviceZA@medel.com

Zjednoczone Emiraty

Arabskie
office@ae.medel.com

Wielka Brytania
customerservices@medel.co.uk